

.....  
.....  
(nazwa i dane adresowe podmiotu habilitującego,  
wybranego do przeprowadzenia postępowania)

za pośrednictwem:

**Rady Doskonałości Naukowej**

pl. Defilad 1

00-901 Warszawa

(Pałac Kultury i Nauki, p. XXIV, pok. 2401)

Ewa Doleżyńska-Sewerniak  
(imię i nazwisko wnioskodawcy)

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu/  
Wydział Sztuk Pięknych  
(miejsce pracy/jednostka naukowa)

## **Wniosek**

z dnia .....24.11.2025r.....

o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego

w dziedzinie **sztuki** w dyscyplinie<sup>1</sup> **sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki**.

Określenie osiągnięcia naukowego będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego: **dwutomowa monografia:**

*Ewa Doleżyńska-Sewerniak, Warsztat artysty malarza w XVIII stuleciu na przykładzie dzieł Szymona Czechowicza (1689–1775) oraz twórców jego kręgu, Toruń 2023, ss. 516,*

*E. Doleżyńska-Sewerniak, Warsztat artysty malarza w XVIII wieku na przykładzie dzieł Szymona Czechowicza (1689–1775) oraz twórców jego kręgu. Prace mistrza i jego uczniów w świetle interdyscyplinarnych badań. Katalog, Toruń 2025, ss. 621,*

**oraz pozostały dorobek konserwatorski, naukowy i artystyczny (złącznik nr 4).**

Wnioskuje – na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 zm.) – aby komisja habilitacyjna podejmowała uchwałę w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w głosowaniu **tajnym/jawnym**<sup>\*2</sup>

*Zostałem poinformowany, że:*

*Administratorem w odniesieniu do danych osobowych pozyskanych w ramach postępowania w*

---

<sup>1</sup> Klasyfikacja dziedzin i dyscyplin wg. rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin w zakresie sztuki (Dz. U. z 2018 r. poz. 1818).

<sup>2</sup> \* Niepotrzebne skreślić.

sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego jest Przewodniczący Rady Doskonałości Naukowej z siedzibą w Warszawie (pl. Defilad 1, XXIV piętro, 00-901 Warszawa).

Kontakt za pośrednictwem e-mail: [kancelaria@rdn.gov.pl](mailto:kancelaria@rdn.gov.pl) , tel. 22 656 60 98 lub w siedzibie organu.

Dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o przesłankę wskazaną w art. 6 ust. 1 lit. c) Rozporządzenia UE 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w związku z art. 220 - 221 oraz art. 232 – 240 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w celu przeprowadzenia postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego oraz realizacji praw i obowiązków oraz środków odwoławczych przewidzianych w tym postępowaniu.

Szczegółowa informacja na temat przetwarzania danych osobowych w postępowaniu dostępna jest na stronie [www.rdn.gov.pl/klauzula-informacyjna-rodo.html](http://www.rdn.gov.pl/klauzula-informacyjna-rodo.html)

*Ewa Doleżyńska-Serwicka*

.....  
(podpis wnioskodawcy)

Załączniki:

1. Dane wnioskodawcy
2. Kopia dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora w dziedzinie nauk humanistycznych w zakresie nauk o sztuce
3. Autoreferat w języku polskim
4. Wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny
5. Wykaz publikacji z analizą bibliometryczną przygotowaną przez sekcję Bibliometrii Biblioteki UMK
6. Osiągnięcie habilitacyjne (na płycie CD)

**Załącznik nr 3**

Do wniosku habilitacyjnego

**AUTOREFERAT**

w języku polskim

| <b>Spis treści:</b>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  | <b>str.</b> |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------|
| 1. Imię i nazwisko.....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              | <b>3</b>    |
| 2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             | <b>3</b>    |
| 3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych.....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           | <b>3</b>    |
| 4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej..... | <b>4</b>    |
| 5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w<br>w szczególności<br>zagranicznej.....                                                                                                                                                                                                                                                                          | <b>21</b>   |
| 6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz<br>popularyzujących naukę lub sztukę.....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | <b>28</b>   |
| 7. Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1–6, wnioskodawca może podać inne informacje, ważne z jego punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej.....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              | <b>30</b>   |

*Ewa Dolegalska-Sewiacka*

.....  
(podpis wnioskodawcy)

## **Autoreferat**

**1. Imię i nazwisko:** Ewa Doleżyńska-Sewerniak

**2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej**

- 1992–1995 – Liceum Ogólnokształcące im. Armii Krajowej w Białobrzegach woj. mazowieckie;
- 1996–2002 – magister sztuki. Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Wydział Sztuk Pięknych, kierunek konserwacja malarstwa i rzeźby polichromowanej;
- 2002–2006 – doktor nauk o sztuce. Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Wydział Sztuk Pięknych, Zakład Technologii i Technik Malarskich na podstawie rozprawy *Materiały malarskie i technika w obrazach olejnych Aleksandra Gierymskiego*, napisanej pod kierunkiem prof. dr. art. kons. Józefa Flika;
- 2012/2013 – studia podyplomowe „Ochrona dziedzictwa kulturowego – miasto historyczne”, Politechnika Warszawska, Wydział Architektury.

**3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych**

- 2007–2009 – Wyższa Szkoła Gospodarki w Bydgoszczy, Wydział Architektury (współpraca);
- 2009–2014 – Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, Wydział Humanistyczny, Katedra Historii Kultury (adiunkt);
- 2014–2016 – Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Wydział Nauk Historycznych, Katedra Historii Sztuki i Kultury (współpraca);
- 2015–2016 – Międzywydziałowy Instytut Nauk o Sztuce, Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku (starszy wykładowca – zastępstwo);
- 2016–2019 – Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Wydział Nauk Historycznych, Katedra Historii Sztuki i Kultury (adiunkt);
- Od 2019 – Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Wydział Sztuk Pięknych, Katedra Historii Sztuki XX wieku w Europie Środkowej i na Emigracji (adiunkt).

4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej.

4.1.

Informacje o wskazanym osiągnięciu naukowym, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.).

– **Tytuł monografii:** *Warsztat artysty malarza w XVIII wieku na przykładzie dzieł Szymona Czechowicza (1689–1775) oraz twórców jego kręgu*

**Autor:** Ewa Doleżyńska-Sewerniak

**Wydawca:** Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2023

**Objętość:** 516 stron, 323 ilustracje

– **Tytuł monografii:** *Warsztat artysty malarza w XVIII wieku na przykładzie dzieł Szymona Czechowicza (1689–1775) oraz twórców jego kręgu. Prace mistrza i jego uczniów w świetle interdyscyplinarnych badań. Katalog*

**Autor:** Ewa Doleżyńska-Sewerniak

**Wydawca:** Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2025

**Objętość:** 621 stron, 358 ilustracji

– oraz pozostały dorobek naukowy, badawczy, konserwatorski i artystyczny

4.2. Omówienie celu naukowego prac wchodzących w zakres habilitacji, osiągniętych wyników oraz ich wykorzystania

4.2.1. Wprowadzenie

Proces konserwacji zabytków obejmuje kilka rodzajów działań. Mieszczą się w nim konserwacja zapobiegawcza, do której zadań należy analiza stanu zachowania i zagwarantowanie odpowiednich warunków otoczenia, zabezpieczenie, badania materiałów i technik, będące

wstępem do projektowania konserwatorskiego; zabezpieczenie; rekompozycja; działania zachowawcze obejmujące całą paletę specjalistycznych zabiegów, które w finalnym etapie powiązane są często z restauracją oraz dokumentacją badań i prac konserwatorskich<sup>1</sup>. Do działań wstępnych należą badania o nieprzecenionym znaczeniu dla całego procesu, które według art. 3 punktu 9, ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. są działaniami konserwatorskimi mającymi na celu rozpoznanie historii i funkcji zabytku, ustalenie użytych do jego wykonania materiałów i zastosowanych technologii. Określają też stan zachowania zabytku i mają fundamentalne znaczenie przy opracowaniu diagnozy, projektu i programu prac konserwatorskich oraz w sytuacjach niezbędnych prac restauratorskich<sup>2</sup>. O konieczności poprzedzania działań praktycznych badaniami wspomina wiele aktów prawnych, uchwał, postulatów i publikacji, zarówno o zasięgu ogólnopolskim, jak i międzynarodowym, m.in. uchwalona już w 1931 r. tzw. Karta Ateńska<sup>3</sup>, a także Karta Wenecka<sup>4</sup>, Kodeks Etyki Konserwatora-Restauratora Dzieł Sztuki, przyjęty przez Ogólnopolską Radę Konserwatorów Dzieł Sztuki ZPAP w dniu 2 lipca 2002 r. w Warszawie<sup>5</sup> i in.<sup>6</sup>

---

<sup>1</sup> I. Szmelter, *Strategia decyzyjna i projektowanie konserwatorskie na tle przeglądu teorii i doktryn konserwatorskich*, „Biuletyn Informacyjny Konserwatorów Dzieł Sztuki”, XLI, 2000, nr 2, s. 61–64; B. Rouba, *Proces ochrony dóbr kultury – pojęcia, terminologia*, [w:] „Ars longa – vita brevis – tradycyjne i nowoczesne metody badania dzieł sztuki”, red. J. Flik, Toruń 2003, s. 356.

<sup>2</sup> Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami — Dz.U. 2003 nr 162, poz. 1568; por. też B. Rouba, op. cit., s. 359–361.

<sup>3</sup> W punkcie VI tego dokumentu, dotyczącym technik konserwacji, obecni na konferencji eksperci z różnych krajów jednogłośnie zalecili przeprowadzenie badań schorzeń zabytku przed przystąpieniem do ich konserwacji i częściowej restauracji. Ponadto w punkcie V, dotyczącym zagrożeń zabytków, podnieśli kwestię konieczności współpracy konserwatorów zabytków z reprezentantami innych dziedzin nauki – m.in. nauk fizycznych, chemicznych, przyrodniczych: *Karta Ateńska 1931. Postanowienia Konferencji w Atenach w 1931 r.*: <http://www.warm.piib.org.pl/wp-content/uploads/2015/10/publikacja-karta-atenska-1931.pdf> (dostęp 01.10.2025).

<sup>4</sup> Kolejny dokument międzynarodowy z 1964 r., dotyczący zasad konserwacji i restauracji zabytków architektury, w art. 9, omawiającym i definiującym zagadnienie restauracji, informuje, iż „będzie ona zawsze poprzedzona i będzie szła w parze z badaniami archeologicznymi i historycznymi zabytku”: *Karta Wenecka – 1964. Postanowienia i Uchwały II Międzynarodowego Kongresu Architektów i Techników Zabytków w Wenecji w 1964 r. (Międzynarodowa Karta Konserwacji i Restauracji 28 Zabytków i Miejsc Zabytkowych)*: <http://www.warm.piib.org.pl/wp-content/uploads/2015/10/publikacja-karta-wenecka-1964.pdf> (dostęp 01.10.2025).

<sup>5</sup> W Kodeksie Etyki Konserwatora-Restauratora Dzieł Sztuki, przyjętym przez Ogólnopolską Radę Konserwatorów Dzieł Sztuki ZPAP w dniu 2 lipca 2002 r. w Warszawie, w punkcie 17 czytamy: „Przed sporządzeniem projektu konserwatorskiego konserwator-restaurator dzieł sztuki jest zobowiązany do pełnego rozpoznania dzieła poprzez badania”: *Kodeks Etyki Konserwatora-Restauratora Dzieł Sztuki (przyjęty przez Ogólnopolską Radę Konserwatorów Dzieł Sztuki ZPAP w dniu 2 lipca 2002 roku w Warszawie)*, „Biuletyn Informacyjny Konserwatorów Dzieł Sztuki”, L–LI, 2002, nr 3–4, s. 2–3; M. Stec, *Etymologia etyki konserwatora-restauratora dzieł sztuki*, „Biuletyn Informacyjny Konserwatorów Dzieł Sztuki”, LIV–LV, 2003, nr 3–4, s. 4–7; B.J. Rouba, *Zasady postępowania etycznego w ochronie dóbr kultury*, „Biuletyn Informacyjny Konserwatorów Dzieł Sztuki”, XLI, 2000, nr 2, s. 82–88.

<sup>6</sup> M.in. *Karta Krakowska pryncypia konserwacji i restauracji dziedzictwa architektoniczno-urbanistycznego (Międzynarodowa Konferencja Konserwatorska „Kraków 2000” 1997–2000, Kraków, 26 października 2000 r.)*, [w:] „Międzynarodowe teksty doktrynalne ochrony i konserwacji zabytków”, red. B. Szymgin, Lublin–Warszawa 2003, s. 175, 176; J. Tajchman, *Badania i prace projektowe w zabytkach architektury w świetle ogólnej problematyki i ochrony zabytków*, „Ochrona Zabytków”, XXXVIII, 1985, nr 3–4, s. 157–162; idem, *Kon-*

Interdyscyplinarne badania są zatem częścią procesu konserwacji<sup>7</sup>. Polegają na ustaleniu historii, określeniu budowy technicznej – użytych materiałów i zastosowanych technologii, rozpoznaniu przekształceń i wtórnych nawarstwień, ocenie ich stanu zachowania i opracowania oryginalnego oraz sumy wartości składających się na znaczenie badanego dzieła<sup>8</sup>. Wykonywane są przy użyciu metod z zakresu nauk humanistycznych, a także ścisłych – głównie nauk chemicznych, fizycznych, matematycznych, technicznych, przyrodniczych, oraz specjalistycznych metod konserwatorskich<sup>9</sup>. Z całej palety działań konserwatorskich to właśnie badania interdyscyplinarne, ze względu na wspomnianą wszechstronność i wielopłaszczyznowość, pasjonują mnie najbardziej. I choć mam duże doświadczenie także w wykonawstwie prac – szeroko rozumianej praktyce konserwatorskiej, to ten wstępny etap działań przy obiektach historycznych upodobałam sobie szczególnie. Wspecjalizowałam się zarówno w badaniach poprzedzających konserwację i restaurację obiektów architektury, jak i w takich, które mają na celu rozpoznanie warsztatu konkretnych artystów malarzy. W przypadku tych drugich ich rzetelne wykonanie daje możliwość rozpoznania kodu twórczego, co ma wpływ na rozwój nauk humanistycznych, głównie historii sztuki. Rozpoznanie technicznego indywidualnego rysu malarstwa konkretnego twórcy daje możliwość weryfikacji autentyczności dzieł mu przypisywanych, pozwala określić wartość danego dzieła sztuki, ma wpływ na proces restauracji, determinując dobór materiałów, daje także możliwość np. wykonywania rekonstrukcji brakujących fragmentów danego dzieła w sposób najbliższy oryginałowi, a w wyjątkowych sytuacjach odtwarzania dzieł niezachowanych. Obligatoryjność takich badań w procesie konserwacji jest bezdyskusyjna, dzięki nim ustalamy bowiem przyczyny zniszczeń i zyskujemy wiedzę o tym, jak im zapobiegać. Z tego też względu ich wyniki są niezbędne w szczegółowym projektowaniu prac konserwatorskich, w doborze właściwych materiałów i metod, które nie „wejdą w kolizję” z oryginałem<sup>10</sup>.

---

*serwacja zabytków architektury – uwagi o metodzie*, „Ochrona Zabytków”, LXVIII, 1995, nr 2, s. 150–159; M. Stec, *Projektowanie jako podstawa optymalizacji nakładów i usprawnienia polityki konserwatorskiej*, „Biuletyn Informacyjny Konserwatorów Dzieł Sztuki”, XLI, 2000, nr 2, s. 57–61; I. Szmelter, *Strategia decyzyjna i projektowanie konserwatorskie*, op. cit., s. 61–64; B.J. Rouba, *Proces ochrony dóbr kultury*, op. cit., s. 349–376; I. Szmelter, *Współczesna teoria konserwacji i restauracji dóbr kultury. Zarys zagadnień*, „Ochrona Zabytków”, LIV, 2006, nr 2, s. 8, 27; B.J. Rouba, *Projektowanie konserwatorskie*, „Ochrona Zabytków”, LXI, 2008, nr 1, s. 57–78; J. Tajchman, *W sprawie konieczności ustanowienia standardów wykonywania projektów dotyczących prac planowanych w zabytkach architektury*, „Wiadomości Konserwatorskie”, 2008, nr 24, s. 17–45; I. Szmelter, *Etyka w ochronie i konserwacji dziedzictwa sztuk wizualnych*, „Ochrona Zabytków”, LXX, 2022, nr 2, s. 10, 22, 29.

<sup>7</sup> B.J. Rouba, *Projektowanie konserwatorskie*, s. 57 i n.

<sup>8</sup> Eadem, *Proces ochrony dóbr kultury*, op. cit., s. 359; eadem, *Projektowanie konserwatorskie*, s. 70; por. też Polski Komitet Normalizacyjny. PN-EN 15898 *Konserwacja dóbr kultury – Ogólne terminy i definicje*. PKN Warszawa, 2011.

<sup>9</sup> Eadem, *Proces ochrony dóbr kultury*, op. cit., s. 359.

<sup>10</sup> Eadem, *Projektowanie konserwatorskie*, op. cit., s. 57 i n.

4.2.2. Omówienie celu naukowego prac wchodzących w zakres habilitacji, osiągniętych wyników, wskazanie możliwości wykorzystania w procesie konserwacji, rekonstrukcji i porównawczych badaniach konserwatorskich i historycznych

Do oceny przedstawiam prace będące efektem badań nad warsztatem polskich malarzy aktywnych zawodowo w XVIII stuleciu, a szczególnie nad warsztatem najważniejszego polskiego malarza późnego baroku – Szymona Czechowicza. Celem prowadzonych przeze mnie badań konserwatorskich było rozpoznanie materiałów i metod stosowanych w pracowni artysty i ustalenie jego wpływu na ukształtowanie warsztatu uczniów związanych z jego pracownią. Rezultaty tego typu badań przynoszą wiele informacji nieobecnych w badaniach historyków sztuki i dopełniają obraz twórcy. W planowaniu prac konserwatorskich stanowią punkt wyjścia do właściwego ich przebiegu oraz odpowiedniego doboru materiałów i środków. Wnikliwa ocena konserwatorska malarstwa tego artysty pozwoliła na ocenę stanu zachowania jego *œuvre*, doprecyzowanie historii i wartości badanych prac plastycznych.

Nazwisko Szymona Czechowicza w ostatnim stuleciu zostało nieco zapomniane, jednak w XVIII wieku artysta ten odegrał ogromną rolę w kształtowaniu polskiego malarstwa, szczególnie religijnego. Był on jednym z nielicznych polskich twórców, którzy zdobyli zagraniczne wykształcenie. Około 1711 roku, dzięki swemu protektorowi Franciszkowi Maksymilianowi Ossolińskiemu, znalazł się w Rzymie, czyli wiodącym ośrodku artystycznym. Kształcił się w słynnej wówczas Akademii św. Łukasza. I choć nie znamy jego pierwszego nauczyciela ani też nie mamy szczegółowej wiedzy na temat jego włoskiej kariery, to można śmiało stwierdzić, że był dzieckiem tego ośrodka i twórcą posługującym się językiem formalnym malarzy związanych z Rzymem. Po 20 latach pobytu w Wiecznym Mieście wrócił do Rzeczypospolitej Obojga Narodów i osiadł w Warszawie. Nie udało mu się uzyskać tytułu nadwornego malarza, ale dzięki współpracy z przedstawicielami Kościoła jego obrazy wypełniły ogromną liczbę świątyń na terenie kraju. Był także pedagogiem. Do 1754 roku wspólnie ze swoim współpracownikiem i przyjacielem Łukaszem Smuglewiczem prowadził w Warszawie, w kamienicy Pod Fortuną, szkołę malarstwa. Była to pierwsza prywatna, regularna szkoła na tych terenach i Czechowicz w tym zakresie nie miał konkurencji. Kształcił *pro bono*, co zapewne przełożyło się na liczbę jego uczniów, a zatem zapewne także na ukształtowanie warsztatu kolejnego pokolenia polskich malarzy. Pozostawił po sobie setki prac, z których wiele nie zostało jeszcze udokumentowanych, prawidłowo atrybuowanych i nie doczekało się konserwacji.

Moje zainteresowanie warsztatem Szymona Czechowicza zrodziła konserwacja przedstawiającego Tróję Świętą obrazu z mojej rodzinnej parafii, położonej na dzisiejszym Mazowszu. Trafił on do mojej pracowni tuż po tym, jak zakończyłam studia magisterskie na kierunku konserwacja malarstwa i rzeźby polichromowanej. Zanim wykonałam prace, przeprowadziłam kwerendy archiwalne i badania porównawcze, ustaliłam przybliżony czas powstania obrazu i powiązałam go z warsztatem Szymona Czechowicza. Obraz wykazywał wyraźne związki kompozycyjne i stylistyczne z dziełami tego malarza oraz jego ucznia i współpracownika, wspomnianego już Łukasza Smuglewicza. Jednocześnie podjęte wówczas poszukiwania analogii do tej kompozycji w literaturze przedmiotu i dostępnym materiale ikonograficznym, a także prowadzone w terenie analizy porównawcze prac malarskich o tej samej tematyce i czasie powstania ujawniły ogromną lukę w stanie badań nad twórczością samego Szymona Czechowicza. Podjęcie szerszych dociekań nad jego dorobkiem artystycznym już wówczas wydało mi się szczególnie ważne, miałam bowiem świadomość istnienia licznych obrazów dotąd niepowiązanych z jego *œuvre*, a obecnych w mniejszych lub większych parafiach mojego regionu. Prace te, nierzadko zniszczone, przemalowane, nie miały swojej dokumentacji. Ich właściciele często też nie byli świadomi ich wartości. Wiele z tych dzieł wymagało podjęcia pilnych prac konserwatorskich. Do rozpoczęcia szerszych badań nad tym zagadnieniem dojrzałam jednak dopiero kilka lat później. W pierwszym etapie badania specjalistyczne i kwerendy terenowe finansowałam z własnych środków. Z czasem udało mi się przekonać różne instytucje do udzielenia grantów i stypendiów na poszerzenie rozpoczętych analiz. Z tej pasji badawczej zrodziła się dwutomowa publikacja poświęcona zagadnieniom warsztatu malarskiego w XVIII wieku, ze szczególnym uwzględnieniem warsztatu Czechowicza, a także twórców związanych z jego atelier. Publikacje te uzupełniają artykuły i rozdziały w monografiach wieloautorskich, poszerzających zagadnienia podjęte w wyżej wymienionych tomach (Zał. 4: II.1, poz. 2,3; II.2, poz. 10, 11, 13, 15; II.4, poz. 12, 13, 14, 17).

**Głównym celem podjętych przeze mnie badań była identyfikacja materiałów stosowanych w warsztacie tego artysty i rekonstrukcja procesu twórczego – etapów i metod realizacji obrazów. Zamierzonym efektem badań natomiast miało być utworzenie banku danych dotyczących wykorzystywanych w warsztacie malarza metod i materiałów, które mogłyby stać się bazą do porównań, ułatwiającą datowanie oraz służącą weryfikacji autorstwa prac licznie przypisywanych Czechowiczowi. Oczywistym towarzyszącym mojej pracy założeniem było, że staną się one pomocne w ocenie stanu zachowania dorobku artystycznego malarza i w podejmowanych działaniach konserwatorskich.**

Wszczęcie badań uznałam za bezwzględnie potrzebne, jako że do tej pory nie powstało opracowanie technicznej strony twórczości Szymona Czechowicza i malarzy dłużej lub czasowo związanych z jego pracownią, mimo że mamy do czynienia z artystą wyjątkowym – jednym z najwybitniejszych malarzy polskich XVIII stulecia, a także pedagogiem całej rzeszy ówczesnych, głównie anonimowych, twórców, którzy w większości nie mieli szansy na odbycie zagranicznej edukacji<sup>11</sup>. Ze względu na fakt, iż był on jednym z nielicznych tak solidnie wykształconych rodzimych artystów aktywnych w XVIII wieku na terenach Rzeczypospolitej nie można powiedzieć, że jego warsztat był typowy. Brak uczelni artystycznej w stolicy oraz nieodpłatne kształcenie z pewnością powodowały, że jego pracownia mogła cieszyć się powodzeniem, a jej założyciel miał realny wpływ na ukształtowanie warsztatu wielu innych twórców tego okresu, na stosowane przez nich metody pracy, dobór materiałów, technikę wykonania dzieł oraz proces edukacji kolejnego pokolenia artystów. Niektórzy z jego uczniów podejmowali również działania pedagogiczne, jak siostrzeniec Czechowicza Antoni Albertrandi, nauczyciel w królewskiej Malarni, czy też spokrewniony z nim Franciszek Smuglewicz, który przy ulicy Świętokrzyskiej w Warszawie w latach 80. XVIII stulecia prowadził prywatne atelier, a w późniejszym czasie pracował także jako profesor Uniwersytetu Wileńskiego<sup>12</sup>. I wreszcie, we wstępnym założeniu, moje badania miały rozwiązać problemy dotyczące weryfikacji licznie przypisywanych Czechowiczowi dzieł oraz doprecyzować datowanie znacznej liczby prac, których czas powstania nie był znany<sup>13</sup>.

Należy zaznaczyć, że nadal bardzo rzadko podejmowane są w środowisku polskich badaczy konserwatorów szerokie, kompleksowe badania konserwatorskie nad warsztatem osiemnastowiecznych polskich twórców. **Publikacja ta zatem należy do nielicznych opracowań**

---

<sup>11</sup> Pewne zagadnienia związane z warsztatem Szymona Czechowicza były podejmowane już w przeszłości. Z perspektywy historii sztuki wybiórczo prezentują go dwie prace magisterskie napisane w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Pierwsza, pod kierunkiem prof. dr. hab. Jana K. Ostrowskiego, to „Warsztat artystyczny Szymona Czechowicza (1689–1775)”, autorstwa Anety Babraj, obroniona w 2000 r., a druga, także sfinalizowana w 2006 r., pod opieką naukową prof. dr. hab. Marcina Fabiańskiego praca pióra Michała Dębowskiego „Rysunki Szymona Czechowicza (1689–1775)”. Niezwykle cenne z punktu widzenia komponowania obrazów przez mistrza są publikacje Zbigniewa Michalczyka dotyczące wzorców graficznych, które artysta wykorzystywał, tworząc swoje prace. Były to: *Uwagi na temat pierwowzorów dzieł Szymona Czechowicza i malarzy jego kręgu*, „Biuletyn Historii Sztuki”, t. 75, 2013, nr 4, s. 697–773 oraz omawiający to zagadnienie rozdział V (par. Szymon Czechowicz, rzymski akademik) w monografii *W lustrzanym odbiciu. Grafika europejska a malarstwo Rzeczypospolitej w czasach nowożytnych*, Warszawa 2016.

<sup>12</sup> A. Bernatowicz, *Malarze w Warszawie czasów Stanisława Augusta: status, aspiracje, twórczość*, Warszawa 2016, s. 67.

<sup>13</sup> Twórczość Łukasza Smuglewicza oraz jego synów, a także innych artystów związanych z pracownią Czechowicza (m.in. Szymon Mańkowski, Jan Ścisło, Lomer, bracia Dobrzeńscy czy Baltazar Gołębiowski) nie doczekała się monograficznych opracowań. Ostatnio badania konserwatorskie techniki i technologii obrazów olejnych Jana Bogumiła Plerscha, w ramach pracy doktorskiej realizowanej na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, podjęła Katarzyna Dobrzańska. Badania są jednak nieukończone i na tym etapie nie mogą stanowić materiału porównawczego, jak również uzupełniającego.

**tego typu i jest jedyną dotyczącą malarza związanego z Warszawą, czyli stolicą Rzeczypospolitej Obojga Narodów.**

Wyniki wieloletnich badań ujęłam w dwutomową monografię. Oba tomy mają różny charakter. W pierwszym tomie przyjęłam problemową prezentację wyników badań i moim ustaleniom nadałam kontekst historyczny. We wstępie przedstawiłam temat, cel pracy, zakres oraz metodykę badań. W pierwszym rozdziale, mającym charakter wprowadzenia, zaprezentowałam fakty z życia i twórczości Szymona Czechowicza, ustalone głównie na podstawie dotychczasowych badań monografistów twórczości artysty, uzupełnione o moje „odkrycia”<sup>14</sup>. W kolejnych przybliżyłam realia wykonywanego zawodu: przedstawiłam ścieżki i metody edukacji artystycznej w XVIII stuleciu, wyodrębniając z zachowanego dorobku artystycznego malarza te prace, które go dokumentowały. Oddzielny rozdział poświęciłam obrazowi pracowni artysty, jej architekturze oraz wyposażeniu – używanym materiałom, pomocom technicznym i naukowym. Z zagadnieniem pracowni nierozzerwalnie wiąże się edukacja uczniów, a także podział obowiązków pracy, co zostało uwzględnione w tej części książki. W osobnym rozdziale wyodrębniłam zagadnienia dostępności materiałów używanych do celów artystycznych i asortymentu towarów wykorzystywanych przez malarzy. Ważnym elementem warsztatu każdego artysty nowożytnego były rysunki, które stanowiły podstawę wszelkich działań twórczych w tym czasie, dlatego jedną z części opracowania poświęciłam temu zagadnieniu, omawiając typy i funkcje rysunków oraz związane z nimi techniki ich wykonania, przedsta-

---

<sup>14</sup> O twórczości Czechowicza najwięcej w: J. Saunders, *Wiadomość o życiu i dziełach Szymona Czechowicza... Rzecz na posiedzeniu akademickim Uniwersytetu Wileńskiego dnia 15. Listopada 1815 roku czytana w języku francuskim przez Józefa Saundersa, profesora sztycharstwa, literatury, sztuk pięknych i literatury angielskiej*, „Dziennik Wileński”, t. 2, 1815, nr 12, s. 624–640; A. Przezdziecki, *Wiadomość o szkicach Szymona Czechowicza*, „Athenaeum”, t. 2, 1842, s. 186–194; J. Orańska, *Szymon Czechowicz (1689–1775)*, Poznań 1948; M. Karpowicz, *Nieznane obrazy Czechowicza*, „Biuletyn Historii Sztuki”, t. 24, 1962, nr 1, s. 79–95; idem, *Malarstwo i rzeźba czasów saskich*, [w:] *Sztuka Warszawy*, red. M. Karpowicz, Warszawa 1986, s. 162–185; idem, *Czechowicz i Sassoferrato u warszawskich wizytek*, „Roczniki Humanistyczne KUL”, 1987, nr 25, z. 4, s. 113–121; idem, *Krakowskie obrazy Szymona Czechowicza*, „Rocznik Krakowski”, 1990, nr 56, s. 125–147; idem, *Rysunki Szymona Czechowicza do lubelskiego obrazu św. Barbary*, [w:] *Między Padwą a Zamościem. Studia z historii sztuki i kultury nowożytnej ofiarowane profesorowi Jerzemu Kowalczykowi*, red. M. W. Boberscy, Warszawa 1993, s. 315–319; idem, *Obrazy Czechowicza u warszawskich wizytek*, „Kronika Zamkowa”, 2006, nr 51/52, s. 7–21; idem, *Cuda Węgrowa*, Węgrów 2009; Z. Proszczyńska, *Czechowicz Szymon*, [w:] *Słownik artystów polskich i obcych w Polsce działających. Malarze, rzeźbiarze i graficy*, t. 3, red. J. Maurin-Białostocka, Warszawa 1975, s. 400–405, suppl. s. 33; J. K. Ostrowski, J. T. Petrus, *Podhorce. Dzieje wnętrz pałacowych i galerii obrazów*, Kraków 2001; J. K. Ostrowski, *Pokój Zielony w pałacu Podhoreckim – XVIII-wieczne muzeum Szymona Czechowicza*, [w:] *Artes atque humaniora. Studia Stanisłao Mossakowski sexagenario dicata*, red. A. Rottermund, J. Miziołek, M. Morka, P. Paszkiewicz, Warszawa 1998, s. 343–353; Z. Michalczyk, *Szymon Czechowicz [1689–1775]*, Warszawa 2007; idem, *Uwagi na temat pierwowzorów dzieł Szymona Czechowicza i malarzy jego kręgu*, „Biuletyn Historii Sztuki”, t. 75, 2013, nr 4, s. 697–773; idem, *W lustrzanym odbiciu. Grafika europejska a malarstwo w Rzeczypospolitej w czasach nowożytnych ze szczególnym uwzględnieniem późnego baroku*, Warszawa 2016, s. 224–246; *Twórczość malarska Szymona Czechowicza...*, red. E. Doleżyńska-Sewerniak, R. Mączyński, Toruń 2019; *Geniusz baroku. Szymon Czechowicz 1689–1775/Genius of the Baroque. Szymon Czechowicz 1689–1775*, red. A. Betlej, T. Zaucha, Kraków 2020; Z. Michalczyk, *Szymon Czechowicz. Życie i twórczość*, [w:] *Geniusz baroku*, s. 144–200.

wiłam też wyniki interdyscyplinarnych badań szkiców artysty. **Wskazałam kwestię zależności między procesem rysowania a powstawaniem obrazu. Jest to pierwsza tak szczegółowa analiza tego zagadnienia w dotychczasowej literaturze.** Omówiłam metody komponowania obrazów w warsztacie artysty, używane w tym celu akcesoria, rolę pierwowzórów w pracach planowania zarysu układu figur, cechy indywidualne kompozycji obrazów z warsztatu analizowanego twórcy i wreszcie rysunkowe oraz malarskie *modelli* z omówieniem ich funkcji. Szczegółowo opisałam realizacje dzieł – od przygotowania podobrazia, przez przeklejenie, zagruntowanie, wybór odpowiednich materiałów służących temu etapowi procesu twórczego, do metody przenoszenia rysunku na grunt. Następnie proces malowania obrazów z uwzględnieniem stosowanych materiałów, metody aplikacji farb i kolorystyka dzieł Czechowicza oraz artystów jego kręgu w kontekście ówczesnych badań nad barwą i światłem zostały przedstawione w następnej części pracy. **Tak szczegółowe ujęcie zagadnienia barwy w obrazach tego malarza nie zostało dotąd w polskiej i obcej literaturze przedmiotu przedstawione.** Ze względu na fakt, że badania objęły również twórczość malarzy związanych z jego pracownią, oczywiście tych znanych z nazwiska, podjęłam próbę opisu wpływu Szymona Czechowicza na ukształtowanie ich warsztatu. Jeden z celów powstania tej książki zakładał również **weryfikację autorstwa i datowania obrazów o nieznanej proveniencji, dlatego ostatni jej rozdział dotyczy tych kwestii.** Zaprezentowałam również tabelaryczne zestawienia stosowanych przez Czechowicza i jego uczniów materiałów. Tom pierwszy kończy: obszerny spis literatury, spis ilustracji (323 pozycje) ze wskazaniem autorów i źródeł ich pochodzenia oraz indeksy: osób i topograficzny.

Drugi tom ma charakter dokumentacyjny, sprawozdawczy. To katalog wybranych prac artysty, które poddałam kompleksowym analizom konserwatorskim z użyciem specjalistycznej aparatury badawczej. W pierwszej części tego tomu przedstawiłam spis obrazów i rysunków, których wyniki badań zdecydowałam się zaprezentować, przedstawiłam zastosowane metody badań i w kolejnych częściach książki umieściłam szczegółowe wyniki interdyscyplinarnych analiz: rysunków, *modelli*, studiów, kompozycji finalnych i portretów, autorstwa Szymona Czechowicza i jego warsztatu. W dalszej części opracowania znalazły się wyniki badań wybranych prac uczniów artysty: Łukasza, Lucjana i Franciszka Smuglewiczów, Jana Bogumiła Plerscha, Baltazara Gołębiowskiego i Antoniego Dobrzeniewskiego. Katalog zawiera bogaty materiał ilustracyjny, który obejmuje ponad 350 fotografii, w tym makro i mikrofotografii, zaopatrzony jest również w tabele z wynikami badań zidentyfikowanych

materiałów. To dokumentacja przeprowadzonych badań i dopełnienie części teoretycznej, jaką jest tom pierwszy.

Badania przedstawione w obu tomach mają charakter interdyscyplinarny i łączą metody z zakresu humanistyki, nauk ścisłych z zastosowaniem metod konserwatorskich. Tylko takie podejście do tego zagadnienia umożliwiało pełne zobrazowanie założeń do przeanalizowania zagadnień.

Badania obejmowały szeroko zakrojone kwerendy, prowadzone zarówno w archiwach (dotyczące materiałów rękopiśmiennych i ikonograficznych), jak i w bibliotekach, muzeach, a także w kościołach i klasztorach na terenie Polski, Włoch, Litwy i Ukrainy. Analizom wizualnym poddałam niemal wszystkie prace związane z nazwiskiem Czechowicza, udokumentowane w dotychczasowej literaturze; to samo dotyczyło prac jego uczniów, włączając w to malarstwo ściennie<sup>15</sup>. Do specjalistycznych badań typowałam obrazy znajdujące się *in situ* – w kościołach i klasztorach w Polsce i poza jej granicami, kierując się ich dostępnością, nie wzbudzającą wątpliwości atrybucją, w miarę zadowalającym stanem zachowania, pozwalającym zidentyfikować przynajmniej oryginalne materiały, oraz warunkami technicznymi, które dotyczyły przede wszystkim możliwości ustawienia rusztowań, pozwalających na przeanalizowanie choćby kluczowych elementów kompozycji lub istotnych z punktu widzenia budowy technicznej typowanych dzieł<sup>16</sup>. Pomimo ogromnych trudności związanych zarówno z rozproszaniem prac interesujących mnie twórców, jak i lokalizacją obiektów w miejscach trudno dostępnych dla badacza technicznej strony malarstwa, czyli zawieszonych wysoko na ścianach bądź wmontowanych w konstrukcje ołtarzy, udało się poddać analizie i badaniom specjalistycznym kilkadziesiąt prac.

---

<sup>15</sup> Nie wszyscy właściciele udostępniili obiekty do badań.

<sup>16</sup> Obiekty badano następującymi metodami: bliska podczerwień (IR); technika „fałszywych kolorów” (IRFC); światło UV (wyk. dr Ewa Doleżyńska-Sewerniak, UMK, Toruń); badania rentgenowskie (RTG) (wyk. mgr Roman Stasiuk, mgr P. Zambrzycki, ASP, Warszawa); spektroskopia Ramana (RS) (wyk. dr inż. Anna Klisińska-Kopacz, dr Anna Klimek, LANBOZ, MNK; dr hab. Marek Wiśniewski, prof. UMK; dr hab. Kamilla Małek, UJ, Kraków; dr hab. Mirosław Sawczak, IMP PAN, Gdańsk), spektrometria fluorescencji rentgenowskiej (XRF) (wyk. dr hab. Mirosław Sawczak i dr hab. Rafał Jendzejewski, IMP, PAN, Gdańsk; wyk. dr inż. Anna Klisińska-Kopacz, dr Anna Klimek, LANBOZ, MNK); makro XRF (wyk. dr hab. Magdalena Iwanicka, prof. UMK); energodispersyjna mikroanaliza rentgenowska (SEM-EDS) (wyk. mgr inż. Marek Wróbel, mgr Jakub Kotowski, UW), rentgenowska dyfraktometria proszkowa (XRD) (wyk. dr Alicja Rafalska-Łasocha, dr Marta Grzesiak-Nowak, UJ, Kraków; mgr Grzegorz Kaproń, UW), spektrochromatografia (HPLC-DAD-MS) (wyk. dr inż. Olga Otłowska, UG), badania mikrochemiczne (wyk. dr Ewa Doleżyńska-Sewerniak, UMK; mgr Elżbieta Orłowska, Laboratorium PKZLAB, Toruń); spektroskopia w podczerwieni z transformacją Fouriera (FTIR) (wyk. mgr inż. Marek Klejn, EktotechLAB, Gdańsk; dr hab. Marek Wiśniewski, prof. UMK; dr hab. Kamilla Małek, prof. UJ; dr inż. Anna Klisińska-Kopacz, Anna Klimek, LANBOZ, MNK); chromatografia gazowa ze spektrometrią masową (GC-MS) (wyk. dr hab. Marek Gołębiowski, prof. UG; dr Monika Biernat, dr Barbara Łydzba-Kopczyńska, UW); OCT (wyk. dr hab. Magdalena Iwanicka, prof. UMK); wielodetektorowa spektrometria mas (MC-ICMPS) (wyk. dr Jakub Karasiński, UW).

Temat realizowałam dzięki: grantowi Narodowego Centrum Nauki (w latach 2014–2017); środkom Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu „Ochrona polskiego dziedzictwa narodowego za granicą” (przyznanemu w 2018 roku); projektowi Polskiego Konsorcjum dla Badań nad Dziedzictwem Kulturowym W-RIHS.pl (2021 rok), stypendium Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego, które otrzymałam w 2021 r. oraz środkom własnym (Zał. 4: II.7, poz. 4–7)<sup>17</sup>.

Przeprowadzenie badań było możliwe również dzięki współpracy z placówkami muzealnymi, bibliotekami i innymi instytucjami, które udostępniły dzieła interesujących mnie twórców. Były to: Muzea Narodowe w: Warszawie, Krakowie, Poznaniu, Kielcach i Szczecinie; Muzeum Lubelskie w Lublinie; Muzeum Zamojskie w Zamościu; Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie; Zamek Królewski na Wawelu; Zamek Królewski w Warszawie; Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie – Muzeum ASP; Muzeum Diecezjalne im. Jana Pawła II w Drohiczynie; Muzeum Parafialne w Lubartowie; Wyższe Seminarium Duchowne Archidiecezji Krakowskiej; Biblioteka Kórnicka Polskiej Akademii Nauk; Muzeum-Zamek w Łańcucie; Muzeum Łazienki Królewskie w Warszawie; Львівська національна наукова бібліотека України імені В. Стефаника; Lietuvos nacionalinis dailės muziejus w Wilnie; Bažnytinio paveldo muziejus w Wilnie; Lietuvos mokslų akademijos Vrublevskių biblioteka w Wilnie; Palais des ducs de Lorraine – Musée Lorrain w Nancy oraz Accademia Nazionale di San Luca w Rzymie, a szczególnie Львівський музей історії релігії, Львівський історичний музей, Львівська національна галерея мистецтв ім. Бориса Возницького oraz jego oddział w Olesku. W dwóch ostatnich z wymienionych placówek dokonałam wnikliwej analizy wszystkich zgromadzonych tam prac przypisywanych interesującym mnie artystom, a szczególnie kilkudziesięciu obrazów Szymona Czechowicza, będących pozostałością kolekcji pałacu w Podhorcach i pierwszej prywatnej kolekcji dzieł tego artysty, należącej niegdyś do hetmana wielkiego koronnego Wacława Rzewuskiego.

W ramach badań specjalistycznych współpracowałam z różnymi instytucjami i jednostkami naukowymi, m.in. Wydziałem Geologii Uniwersytetu Warszawskiego (zlecenie analiz

---

<sup>17</sup> Badania wsparły: grant Narodowego Centrum Nauki – *Warsztat Szymona Czechowicza (1689–1775). Materiały malarskie i technika w twórczości artysty*, lata 2014–2017, kierownik projektu dr E. Doleżyńska-Sewerniak (na podstawie decyzji numer DEC-2013/11/B/HS2/02585); Projekt Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego *Dokumentacja i badania obrazów przypisywanych Szymonowi Czechowiczowi z lwowskich zbiorów muzealnych*, lata 2018–2019, w ramach programu „Ochrona polskiego dziedzictwa kulturowego za granicą”, główny wykonawca dr E. Doleżyńska-Sewerniak; Projekt Polskiego Konsorcjum dla Badań nad Dziedzictwem Kulturowym W-RIHS.pl *Warsztat artysty malarza w Rzeczypospolitej w dobie późnego baroku: społwa malar-skie*, kierownik: dr Ewa Doleżyńska-Sewerniak; koordynator, kierownik naukowy dr Barbara Łydzba-Kopczyńska, UW; Stypendium Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego dla osób zajmujących się twórczością artystyczną, upowszechnianiem kultury i opieką nad zabytkami, w 2021 r. na realizację tematu: *Warsztat artysty malarza w Rzeczypospolitej w XVIII wieku: paleta*.

SEM-EDS, interpretacja wyników własna); Analitycznym Centrum Eksperymentalnym, Centrum Nauk Biologiczno-Chemicznych Uniwersytetu Warszawskiego (zlecenie badań metodą MC-ICPMS, interpretacja wyników wspólna); Laboratorium Analiz i Nieniszczących Badań Obiektów Zabytkowych Muzeum Narodowego w Krakowie (zlecenia badań rysunków metodą FTIR i przenośnym aparatem XRF, w pierwszym przypadku interpretacja wyników badań jednostki, w drugim własna); Zespołem Obrazowania Ramanowskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego (zlecenie badań metodą RS, interpretacja wyników badań przez jednostkę); Instytutem Maszyn Przepływowych im. R. Szewalskiego Polskiej Akademii Nauk w Gdańsku (zlecenie badań przenośnym aparatem XRF, interpretacja wyników własna); Wydziałami Chemii Uniwersytetów: Gdańskiego (badania metodą GC-MS, interpretacja wyników badań przez jednostkę), Jagiellońskiego (zlecenie badań metodą XRD, interpretacja wyników badań przez jednostkę), Wrocławskiego (badania metodą GC-MS, interpretacja wyników badań przez jednostkę) i Mikołaja Kopernika w Toruniu (zlecenie badań metodami RS, FTIR, interpretacja wyników badań przez jednostkę); Politechniki Gdańskiej (zlecenie badań metodą HPLC-DAD-MS, interpretacja wyników badań przez jednostkę); Interdyscyplinarnym Centrum Nowoczesnych Technologii UMK (badania makro-XRF i OCT, interpretacja wyników badań przez jednostkę); Akademią Sztuk Pięknych w Warszawie (zlecenie wykonania zdjęć RTG, interpretacja wyników badań własna); Laboratorium PKZLAB w Toruniu (zlecenie badań, interpretacja jednostki, udostępnienie mi odczynników chemicznych do analiz mikrochemicznych) oraz z przedsiębiorstwem EkotechLAB w Gdańsku (zlecenie badań, interpretacja wspólna).

Efektem tej współpracy, jak wcześniej wspomniałam, poza wynikami badań zawartymi w omówionych wyżej książkach, jest szereg publikacji poszerzających przedstawione tam zagadnienia (Załącznik 4: II.2, poz. 10–11, 13, 15; II.3, poz. 1; II.4, poz. 12–14, 17, 25–27, 30–31, 33–39, 41)<sup>18</sup>. Ponadto jej rezultaty były prezentowane na krajowych i międzynarodowych

---

<sup>18</sup> E. Doleżyńska-Sewerniak, *Twórczość portretowa Szymona Czechowicza w świetle najnowszych badań – wybrane zagadnienia*, [w:] *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, red. E. Doleżyńska-Sewerniak, R. Mączyński, Toruń 2019; E. Doleżyńska-Sewerniak, A. Klisińska-Kopacz, *Nieinwazyjne badania szkiców Szymona Czechowicza (1689–1775) ze zbiorów Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego*, „Opuscula Musealia”, t. 25, 2018, s. 177–188; E. Doleżyńska-Sewerniak, R. Jendrzewski, A. Klisińska-Kopacz, M. Sawczak, *Nieinwazyjne badania spektroskopowe rysunków Szymona Czechowicza i jego uczniów*, „Wiadomości Konserwatorskie”, t. 59, 2019, nr 3, s. 133–145; *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, red. E. Doleżyńska-Sewerniak, R. Mączyński, Toruń 2019; E. Doleżyńska-Sewerniak, R. Jendrzewski, A. Klisińska-Kopacz, M. Sawczak, *Non-invasive spectroscopic studies of drawings by Szymon Czechowicz and his apprentices*, „Journal of Cultural Heritage”, t. 41, 2020, s. 34–42; E. Doleżyńska-Sewerniak, J. Karasiński, *Badania stosunków izotopowych ołowiu w próbkach bieli ołowiowej z obrazów Szymona Czechowicza (1689–1775)*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta*, red. E. Doleżyńska-Sewerniak, R. Mączyński, Toruń 2021, s. 155–179; M. Sawczak, E. Doleżyńska-Sewerniak, *Raman spectroscopy of the works of Szymon*

sympozjach – w Polsce, Ukrainie, we Włoszech oraz w Portugalii (Zał. 4: II.5, poz. 1, 5, 7–19, 38–39, 43–44, 46–48)<sup>19</sup>.

**Przeprowadzone studia pozwoliły na dostrzeżenie szeregu indywidualnych cech malarstwa tego artysty i jego warsztatu. Techniczny kod twórczości malarza został przeze mnie szczegółowo rozpracowany.**

Wieloletnie dociekania i analizy ujawniły m.in. silny związek warsztatu Czechowicza z praktyką malarską środowiska Wiecznego Miasta. Pracownia Czechowicza powstała na wzór *ateliers* działających we Włoszech. Przeniósł on na grunt polski włoską manierę malo-

---

Czechowicz, „Conservation Science in Cultural Heritage”, t. XIX, 2019, s. 231–241; E. Doleżyńska-Sewerniak, *Paleta i kolor w malarstwie Szymona Czechowicza oraz twórców jego kręgu*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...*, cykl III, Toruń 2025, s. 97–129.

<sup>19</sup> E. Doleżyńska-Sewerniak, I. Kalembe, *Identification of Prussian blue in the works of Szymon Czechowicz (1698–1775) by the use scanning electron microscope (SEM-EDS) and electron backscattered diffraction (EBSD)*, udział w sesji posterowej na konferencji *5th Meeting X-ray and other techniques in investigations of the Objects of Cultural Heritage Celebrating the International Year of Crystallography and the 650th Anniversary of Jagiellonian University Krakow*, Kraków/Polska (14–17.05.2014); E. Doleżyńska-Sewerniak, *Zagadnienia z zakresu techniki i technologii Szymona Czechowicza (1689–1775)*, XI międzynarodowa konferencja naukowo-praktyczna, *Konserwacja naukowa. Historia, nowoczesność, sposób modernizacji*, Kijów/Ukraina (11–14.09.2018); eadem, *Szymon Czechowicz's palette in the light of interdisciplinary technical investigations*, referat wygłoszony na konferencji *7th Meeting X-ray and other Techniques in Investigations of the Objects of Cultural Heritage*, Kraków (17–19.05.2018); E. Doleżyńska-Sewerniak, M. Wiśniewski, *Identification of black pigments of the works of Szymon Czechowicz (1689–1775)*, udział w sesji posterowej na konferencji *3rd International Conference on Innovation in Art Research and Technology*, Parma/Włochy (26–29.03.2017); E. Doleżyńska-Sewerniak, M. Wiśniewski, *Raman spectroscopy of the works of Szymon Czechowicz (1689–1775)*, referat wygłoszony na konferencji *9th International Congress on the Application of Raman Spectroscopy in Art and Archeology*, Évora/ Portugalia (24–27.10.2017); E. Doleżyńska-Sewerniak, *Portrety przypisywane Szymonowi Czechowiczowi w świetle badań konserwatorskich*, referat wygłoszony na konferencji *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, Toruń/Polska (19–20.10.2017); eadem, *Warsztat Szymona Czechowicza (1689–1775). Materiały malarskie w twórczości artysty*, udział w sesji posterowej na konferencji *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, Toruń/Polska (19–20.06.2017); E. Doleżyńska-Sewerniak, M. Iwanicka, *Badania obrazów „Święta Elżbieta” autorstwa Szymona Czechowicza, ok. 1750 r., z kościoła p.w. Trójcy Przenajświętszej w Tykocinie wielkoformatowym skanerem fluorescencji rentgenowskiej (makro XRF)*, udział w sesji posterowej na konferencji *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, Toruń/Polska (19–20.06.2017); M. Iwanicka, E. Doleżyńska-Sewerniak, *Badania obrazu „Maria Magdalena pod krzyżem” autorstwa Szymona Czechowicza, ok. 1750 r., z kościoła pw. Trójcy Przenajświętszej w Tykocinie za pomocą koherencyjnej tomografii optycznej*, udział w sesji posterowej na konferencji *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, Toruń/Polska (19–20.06.2017); E. Doleżyńska-Sewerniak, *Wybrane prace błędnie przypisane Szymonowi Czechowiczowi*, udział w sesji posterowej na konferencji *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, Toruń/Polska (19–20.06.2017); eadem, *Nieznane prace Szymona Czechowicza*, udział w sesji posterowej na konferencji *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, Toruń/Polska (19–20.06.2017); M. Gołębiowski, E. Doleżyńska-Sewerniak, *Badania spoiw w obrazach Szymona Czechowicza za pomocą chromatografii gazowej sprzężonej ze spektrometrią masową (GC/MS)*, udział w sesji posterowej na konferencji *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, Toruń/Polska (19–20.06.2017); A. Rafalska-Łasocha, M. Grzesiak-Nowak, E. Doleżyńska-Sewerniak, *Badania próbek prac malarskich Szymona Czechowicza za pomocą proszkowej dyfrakcji promieniowania rentgenowskiego (XRPD)*, udział w sesji posterowej na konferencji *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, Toruń/Polska (19–20.06.2017); E. Doleżyńska-Sewerniak, M. Wiśniewski, *Raman spectroscopy of the works of Szymon Czechowicz (1689–1775)*, udział w sesji posterowej na konferencji *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, Toruń/Polska (19–20.06.2017).

wania, tradycje warsztatowe, sposób dobierania kolorów, a czerpiąc z wzorców graficznych malarzy głównie z kręgu kultury Italii, rozwijał swoją twórczość w tej samej konwencji, w jakiej ukształtował swoje umiejętności artystyczne. Świadczy o tym choćby sama metoda pracy, polegająca na wykonywaniu szkiców koncepcyjnych, szczegółowych studiów detali, rysunkowych i malarskich projektów, a także umiejętny dobór wzorców ikonograficznych. Artysta przeważnie samodzielnie komponował układy figur i detali, inspirując się sztychami, co zdecydowanie odróżnia go od rodzimych malarzy, często powielających cudze koncepcje.

Przeprowadzone badania wykazały, że w doborze materiałów służących realizacji rysunków i obrazów, a także sposobie ich zastosowania malarz był niezwykle zachowawczy. Rodzaj płócien, skład przeklejeń, gruntów, ich kolor, dobór pigmentów oraz uzyskiwanie konkretnych odcieni farb, a także metody tworzenia modelunku, budowania przestrzeni i kolorystyka są niemal niezmiennie przez dziesięciolecia. W jego pracowni panowały też dość sztywne reguły dotyczące wykonawstwa obrazów i ich budowy technicznej, dzięki temu wszystkie dzieła z tego warsztatu wyróżnia rozpoznawalny styl. Dobry stan zachowania prac Czechowicza, z wyjątkiem obrazów poddawanych nieudolnym konserwacjom, świadczy o doskonałym opanowaniu warsztatu, techniki malarskiej i znajomości właściwości wykorzystywanych materiałów.

**Do istotnych wniosków płynących z przeprowadzonych badań należy zaliczyć możliwość weryfikowania autorstwa prac przypisywanych malarzowi na podstawie wyróżnionych w niniejszym opracowaniu cech *differentia specifica*.**

- Należy do nich zaliczyć charakterystyczny sposób przygotowania podobrazia, który sprawia, że obrazów Czechowicza nie można pomylić z płótnami innych malarzy aktywnych na ziemiach Rzeczypospolitej. Dotyczy to wyraźnych preferencji w doborze tkanin, metod łączenia brytów płócien, konstrukcji krosien, stosowanych przeklejeń, a zwłaszcza przywiązanie do stosowania szczególnego rodzaju gruntu, niespotykanego w pracach niepowiązanych z jego warsztatem. To właśnie ten ostatni element budowy technicznej należy do bardziej swoistych i stanowi znak rozpoznawczy płócien malarza oraz niektórych jego uczniów.
- Znamienny jest sposób przenoszenia zarysu kompozycji na grunt, jak również paleta, na którą składało się jedynie kilka sprawdzonych w praktyce pigmentów. Nie trafiały one na płótna artysty w sposób przypadkowy. Każdy z nich odgrywał w jego obrazach ściśle określoną rolę. Ze starannie dobranych mieszanin Czechowicz uzyskiwał kolory, które wprowadzał na grunt w wyznaczonych obszarach, stosując zazwyczaj trójstopniowy modelunek światłocieniowy. Dzięki temu schematyzmowi w mieszanii

i kładzeniu określonych farb na obrazach można odróżnić jego prace od dzieł innych twórców, imitujących jego styl.

- Pod względem metod nawarstwiania kolorów był dzieckiem swej epoki i rzymskiego środowiska artystycznego. Stosując ciepłe czerwone zaprawy, malował kolorami lokalnymi wprowadzanymi bezpośrednio na grunt, dając jednocześnie możliwość oddziaływania jego barwie, co w przypadku malarzy rodzimych nie było oczywiste.
- Bardzo charakterystyczne, dające spójność kompozycjom w jego obrazach były brązowe laserunki.
- Bliskie południowym tradycjom warsztatowym były też spoiwa temperowe rozpoznane w jego pracach.
- Technika malarska Czechowicza była techniką przejściową między techniką warstwową a *alla prima*, wykorzystującą w ograniczony sposób podmalowania i laserunki, bazującą głównie na wprowadzaniu lokalnych barw na podobrazie i stopniowych ich modyfikacjach. Oszczędne laserunki, mała liczba warstw cienko nakładanej farby, unikanie wyraźnej faktury, oszczędne stosowanie spoiwa, wykorzystywanie barwy gruntu w budowaniu kolorystyki obrazów świadczą o dobrej praktyce, nastawionej na jakość i trwałość realizowanych prac.
- **Elementem zdecydowanie odróżniającym obrazy Czechowicza od prac malarzy rodzimych jest kolorystyka. Miał on w tym zakresie wyraźne preferencje. Stosowane przez niego środki artystycznego wyrazu wpisują się w rzymską konwencję osiemnastowieczną i dlatego jest unikatowa na ziemiach polskich.** Artysta niezwykle świadomie, za pomocą dostępnych środków malarskich i wyuczonych reguł, mistrzowsko zestawiał plamy barwne w harmonijną całość, w sposób przemyślany budował recesję przestrzeni i uzyskiwał modelunek światłocieniowy. Umiejętność takiego komponowania nabył zapewne drogą praktyki u wysokiej klasy mistrza oraz prawdopodobnie korzystając z tekstów teoretycznych. Czechowicz operował rozpoznawalnym kodem barw i żadnego innego twórcy z jego kręgu nie wyróżnia tak silny indywidualizm w tej kwestii.

Na podkreślenie zasługuje jego działalność pedagogiczna, która wobec braku instytucjonalnego systemu kształcenia w tym czasie z pewnością miała wpływ na poszerzenie horyzontów twórczych i umiejętności niejednego malarza z jego pracowni. Widać to zwłaszcza w obrazach Łukasza Smuglewicza. Nestor rodu kolejnego pokolenia artystów stosował identycznie przygotowane grunty, w taki sam sposób przenosił rysunek na podobrazie, przejął

wrażeniowo kolorystykę i technikę nauczyciela. Inni artyści, tymczasowo i dłużej pracujący z Czechowiczem, recypowali niektóre elementy jego warsztatu, jak choćby metodę wykonywania rysunku na gruncie, którą przyswoił np. Baltazar Gołębiowski. Paleta mistrza jest także bliska paletom artystów z jego kręgu, choć większość z nich należała już do innego pokolenia. Jej skład pokazuje również przemiany, jakie zachodziły w stosowaniu niektórych pigmentów w XVIII stuleciu, dotyczy to choćby żółci cynowo-ołowiowej, która do końca tego okresu straciła na popularności. Przeprowadzone badania pokazały także preferencje niektórych twórców do używania konkretnych farb, jak choćby Smuglewiczów, w których twórczości istotną rolę odgrywały pigmenty mineralne w postaci realgaru i aury pigmentu, czy też Lucjana Smuglewicza malującego czystą minią. Tego nie praktykował Szymon Czechowicz. Ta wąska paleta zarówno nauczyciela, jak i jego uczniów świadczy o dobrych praktykach warsztatowych i przekazywaniu tych umiejętności kolejnemu pokoleniu twórców.

**Przeprowadzone badania doprowadziły do ważnej konkluzji dotyczącej datowania obrazów Szymona Czechowicza.** Mianowicie w celu dookreślenia przybliżonego czasu powstania konkretnych niedatowanych prac najbardziej sprawdzają się, poza analizą wizualną i badaniami źródłowymi, analizy porównawcze gruntów oraz badania izotopowe ołowiu w bielach, które wykazały pewne prawidłowości używania bieli ołowiowej pochodzącej z konkretnych rud pozyskanych w określonym czasie. Należy podkreślić, że choć na ich podstawie nie można sprecyzować daty powstania dzieła, to jednak pozwalają one ukierunkować dalszy tor badań historycznych. **Sposób wyznaczania składu izotopowego obiektów z zastosowaniem wielodetektorowej spektrometrii mas (MC-ICPMS), przy użyciu metody wzorca wewnętrznego, wykorzystalam do datowania dzieł artysty jako pierwsza w Polsce<sup>20</sup>.** Mam nadzieję, że zaproponowana przeze mnie metoda w przyszłości znajdzie się w standardach badań konserwatorskich i będzie miała szerokie zastosowanie w badaniach atrybucyjnych, proveniencyjnych i datowaniu dzieł sztuki.

Przeprowadzone studia ujawniły także, niestety, brak materiałów do porównań. Dotyczy to zarówno opracowań z zakresu historii sztuki, jak i techniki i technologii, pewnych aspektów historii kultury materialnej, w tym przypadku mowa głównie o dostępności niektórych materiałów artystycznych oraz źródeł ich pochodzenia. Szczególnie odczuwalny wydaje się brak systematycznego opracowania rysunków twórców aktywnych na terenach Rzeczypospolitej w XVIII stuleciu. Opublikowana niedawno praca krakowskiej badaczki Natalii Koziary-

---

<sup>20</sup> Choć tą metodą przeprowadzono badania około 150 próbek bieli ołowiowej, głównym problemem w odnoszeniu wyników tych badań jest brak baz danych polskiego malarstwa tego okresu oraz brak informacji dotyczących dróg handlu bielą na dawnych terenach kraju. Baza ta jest przeze mnie budowana i stale poszerzana, co w przyszłości da możliwość lepszego wykorzystania tych wyników w badaniach proveniencyjnych i datowaniu.

-Ochęduszko, omawiająca szkice autorstwa Andrzeja Radwańskiego, krakowskiego twórcy cechowego XVIII stulecia, pozwoliła wyodrębnić spośród prac przypisywanych Czechowiczowi rysunki Radwańskiego, które do *œuvre* Czechowicza zaliczyła Orańska. Odczuwalny jest także brak systematycznych badań nad techniką i technologią osiemnastowiecznych obrazów twórców rodzimych. Niektóre środowiska artystyczne na terenach Rzeczypospolitej w XVIII stuleciu są niemal nierozpoznane pod kątem historii sztuki, a przede wszystkim warsztatu, a badania dotyczące stosowanych metod i materiałów malarskich są zjawiskiem odosobnionym. Już samo porównanie zawartości palet tych malarzy mogłoby wnieść więcej informacji na temat dostępności lub indywidualnych preferencji w doborze niektórych pigmentów. Wynika stąd dalsza potrzeba naukowego, interdyscyplinarnego opracowywania i systematyzowania spuścizn twórców aktywnych na terenach kraju w omawianym okresie.

Przeprowadzone analizy pozwoliły wykluczyć szereg obrazów mylnie przypisanych Czechowiczowi, atrybuować za to te, które dotychczas nie były wiązane z jego nazwiskiem. Ponieważ był to bardzo płodny twórca, więc obrazy anonimowych artystów, zwłaszcza te o tematyce religijnej, przypisywano mu niemal automatycznie. Tego typu pomyłki w literaturze przedmiotu są bardzo liczne. Dzięki wyodrębnieniu charakterystycznych cech jego metody twórczej i identyfikacji materiałów używanych w jego warsztacie odrzuciłam wiele błędnych atrybucji, co opisałam w pierwszym tomie monografii, w rozdziale „Problematyka atrybucji i datowania prac z warsztatu Czechowicza”. Do tych najbardziej rozpowszechnionych pomyłek należy zaliczyć rzekomy autoportret artysty ze zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie, który okazał się portretem malarza wykonanym w XIX stuleciu. Z tej samej placówki pochodzą obrazy *Św. unoszony do nieba*, *Św. Jan Nepomucen*, *Ofiara Abrahama*, trzy obrazy olejne przedstawiające głowy starców, których nie należy z nim wiązać. Przypisane mu rysunki: *Studia postaci św. Jakuba Młodszego i św. Piotra*, *Wniebowzięcie Marii Panny* oraz *Ofiara Abrahama* należy zaliczyć do dorobku krakowskiego artysty Andrzeja Radwańskiego. Czechowicz nie jest także autorem rysunku *Św. Roch z aniołem i psem* z tej samej placówki, jak również obrazu *Św. Elżbieta* z Muzeum w Łowiczu, *Komunia św. Stanisława Kostki* z Muzeum Narodowego w Krakowie, szkicu *Alegoria* i *Grupa modlących się mnichów* z tego muzeum, rysunku *Głowa szlachcica* z Muzeum Narodowego w Poznaniu. Czechowicz nie wykonał także siedemnastu rysunków, przedstawiających sceny z życia św. Piotra, ze zbiorów Lwowskiej Narodowej Naukowej Biblioteki Ukrainy im. Wasyla Stefanyka. Podważyłam także autorstwo obrazu *Matka Boska z Dzieciątkiem* z Muzeum Narodowego w Szczecinie oraz *Portretu Józefa Michała Massalskiego* ze zbiorów Litewskiego Narodowego Muzeum Sztuki w Wilnie, który jest najprawdopodobniej dziełem Marcello Bacciarellego. Błęd-

nie powiązano z Janem Bogumiłem Plerschem również feretrony z kościoła parafialnego w Lubartowie. Są to w rzeczywistości, odnalezione przeze mnie w 2017 roku, nieznane dotąd prace Szymona Czechowicza. Do dorobku artysty nie zaliczono także jednej z lepszych prac artysty, mianowicie obrazu *Chrystus Zwycięski, adorowany przez Wszystkich Świętych* z Ołtarza Zbawiciela tzw. kaplicy Szembeka bazyliki archikatedralnej we Fromborku. Jako dzieło anonimowego artysty na ekspozycji stałej Zamku Biskupów Warmińskich w Lidzbarku Warmińskim prezentowany jest obraz pochodzący z terenów Litwy, a przedstawiający św. Franciszka z Asyżu. Jest to typowa praca Czechowicza. Najprawdopodobniej (co wymaga jeszcze badań konserwatorskich) do *œuvre* malarza można zaliczyć także pochodzący z kolekcji podhoreckiej *Portret Krzysztofa Antoniego Szembeka* ze zbiorów Lwowskiego Muzeum Historycznego. Obrazy z tej placówki były poddawane badaniom przez polskich i litewskich badaczy i jak dotąd nikt nie powiązał tego obrazu z Czechowiczem.

Dzięki wnikliwym kwerendom i studiom porównawczym uzupełniłam także życiorys artysty o nowe fakty, dotąd nieuwzględniane przez badaczy, jak np. współpracę malarza z biskupem warmińskim Adamem Stanisławem Grabowskim około 1740–1741 roku. Nie można wykluczyć także kontaktów Czechowicza z jego poprzednikiem Krzysztofem Antonim Szembekiem. Innym, nie mniej istotnym odkryciem jest powiązanie z Szymonem Czechowiczem obrazu *Objawienie Madonny z Dzieciątkiem św. Ignacemu Loyoli*, dotąd przypisywanego Giovanniemu Odazziemu. Obraz znajduje się w Rzymie w kościele San Saba. Przypuszczalnie jest to zaginiona (obecnie przemalowana) kompozycja artysty *Św. Wincenty à Paolo*. Kompozycja tego obrazu wykazuje ściśle związki z obrazami Giovanniego Odazziego, co może sugerować, że pod koniec pobytu Czechowicza w Rzymie związany był on z pracownią właśnie tego twórcy. Odazzi zmarł w 1731 roku, co mogło wpłynąć na decyzję Czechowicza o powrocie do ojczyzny. Jest to fakt dotąd niepodawany przez polskich badaczy twórczości malarza.

**Wyniki moich badań już znalazły zastosowanie w realizacjach konserwatorskich. Zgromadzony przeze mnie materiał porównawczy był wykorzystywany do rekonstrukcji fragmentów obrazów poddawanych konserwacji w prywatnych pracowniach. Przyczynił się do przywrócenia wartości estetycznych obrazów eksponowanych w polskich kościołach (np. Kościół Kapucynów w Lubartowie).**

Korekty atrybucyjne, z kolei, są obecnie uwzględniane w informatorach kościelnych, katalogach muzealnych i literaturze przedmiotu – mają niezaprzeczalny wpływ na aktualizowanie stanu badań nad twórczością tego artysty, rzetelność informacji podawanych w publikacjach naukowych, katalogach cyfrowych itp. Powiązanie obrazów dotychczas nieskojarzo-

nych z warsztatem Czechowicza pozytywnie wpłynęło na zainteresowanie tymi obiektami i podniesienie ich wartości.

Zgromadzone w publikacjach informacje z pewnością znajdą jeszcze szersze zastosowanie w pracach konserwatorskich i ich projektowaniu. Szczegółowo rozpoznane materiały wykorzystywane przez Czechowicza i jego uczniów są znakomitą bazą do doboru środków i metod konserwatorskich, jakich wymagają liczne niekonserwowane jeszcze prace artysty i związanych z nim twórców<sup>21</sup>.

## **5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej**

Jestem konserwatorem malarstwa i rzeźby polichromowanej. Studia magisterskie z zakresu konserwacji malarstwa i rzeźby polichromowanej na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu ukończyłam w 2002 roku, uzyskując wyróżnienie Rektora dla najlepszego absolwenta Wydziału Sztuk Pięknych oraz wyróżnienie Rady Naukowej Instytutu Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa UMK za pracę magisterską i dyplomową. Doktorat z technologii i technik malarskich pt. *Materiały malarskie i technika w twórczości Aleksandra Gierymskiego* obroniłam na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu w 2007 roku. Praca po opublikowaniu została wyróżniona w ogólnopolskim konkursie Generalnego Konserwatora Zabytków i Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków na najlepsze prace studialne, naukowe oraz popularyzatorskie dotyczące ochrony zabytków i muzealnictwa. W 2013 roku skończyłam także studia podyplomowe na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej „Ochrona dziedzictwa kulturowego – miasto historyczne”.

Specjalizuję się w badaniach, które stanowią integralny element procesu konserwacji i towarzyszą mu. Moje zainteresowania naukowe bieżą dwutorowo. Z jednej strony jestem pasjonatką dawnych technik malarskich. Wykonuję badania i ekspertyzy polskiego malarstwa,

---

<sup>21</sup> Pracom konserwatorskim poddano wiele obrazów Szymona Czechowicza eksponowanych podczas monograficznej wystawy artysty, która miała miejsce w Muzeum Narodowym w Krakowie w 2020 roku [*Geniusz baroku. Szymon Czechowicz (1689–1775)*, 16.10.2020–21.02.2021]. Były to zarówno prace z polskich placówek muzealnych, kościołów i klasztorów, jak i spoza kraju, m.in. *Św. Jadwiga* z kościoła św. Stanisława w Rzymie, obrazy *Święty Józef* i *Święty Jan* ze zbiorów Bažnytninio paveldo muzejus w Wilnie oraz wybrane prace z Lietuvos nacionalinis dailės muzejus w Wilnie, Львівська національна наукова бібліотека України імені В. Стефаника; Львівський музей історії релігії. W 2024 roku Instytut Polonika donosił także o prowadzeniu prac konserwatorskich przy obrazie *Ukrzyżowane* artysty, z zakrystii kościoła św. Stanisława w Rzymie: <https://sec.polonika.pl/co-nowego/-ukrzyzowane-obraz-w-kosciele-pw-sw-> (dostęp: 19.11.2025). Podkreślić należy, że nadal liczne obrazy artysty czekają na konserwację i poprawną atrybucję.

głównie z XVIII–XX wieku. Jednocześnie w moim dorobku jest kilkaset niepublikowanych opracowań badawczych obiektów architektury, szczególnie kolorystyki zabytkowych wnętrz kościołów, obiektów reprezentacyjnych, elewacji kamienic i historycznej stolarki (Załącznik 4: III.1.1).

Jestem autorką trzech książek, 15 rozdziałów w monografiach naukowych, współredaktorem czterech prac zbiorowych, 17 artykułów w renomowanych polskich i międzynarodowych czasopismach, 24 abstraktów w materiałach pokonferencyjnych oraz kilkuset niepublikowanych dokumentacji badawczych zabytków ruchomych oraz architektury.

Wykonywane przeze mnie badania dawnych technik koncentrują się wokół rozpoznania warsztatu konkretnych polskich twórców aktywnych w XVIII, XIX i na początku XX wieku, działających zarówno w kraju, jak i poza nim, jak np. Szymon Czechowicz, Łukasz Smuglewicz, Jan Bogumił Plersch, Aleksander Gierymski, Rafał Hadziewicz, Józef Szermentowski, Władysław Ślewiński, Olga Boznańska i inni. Zaowocowały one trzema opracowaniami książkowymi (Załącznik 4: II.1, poz. 1–3), opublikowaniem 10 rozdziałów w pracach zbiorowych (Załącznik 4: II.2, poz. 1, 2, 4, 8–13, 15), 10 artykułów (Załącznik 4: II.4, poz. 1–4, 8, 11–14, 17), 21 abstraktów w materiałach pokonferencyjnych (Załącznik 4: II.4, poz. 18–19, 21–39, 41, 42) oraz 19 wystąpieniami konferencyjnymi zarówno w formie referatu, jak i posteru na konferencjach krajowych (Załącznik 4: II.5, poz. 20–21, 23–26, 33, 35–36, 38–39, 41, 43–48, 50) i 18 międzynarodowych (Załącznik 4: II.5, poz. 1, 3–19). Artykuły zamieszczone zostały zarówno w polskich prestiżowych czasopismach („Acta Universitatis Nicolai Copernici”, „Opuscula Musealia”, „Wiadomości Konserwatorskie”, „Biuletyn Konserwatorów Dzieł Sztuki”, „Ochrona Zabytków”), jak i o zasięgu międzynarodowym („Spectroscopy Letters”, „Journal of Cultural Heritage”, „Conservation Science in Cultural Heritage”) (Załącznik 4: II.4).

Szczególne pasja badawcza dotycząca zagadnień warsztatowych skłoniła mnie do zainicjowania cyklicznej konferencji *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...*, która odbywa się co dwa lata na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Odbyły się już cztery spotkania konferencyjne – w 2017, 2019, 2022 i w 2025 roku (Załącznik 4: II.6, poz. 4–6). Efektem tych sympozjów są publikacje o tym samym tytule, których jestem współredaktorką (wraz z dr. hab. Ryszardem Mączyńskim, prof. UMK). Zostały wydane trzy tomy materiałów pokonferencyjnych (t. 1, 2020 r.; t. 2, 2021 r.; t. 2, 2025), czwarty jest w przygotowaniu (Załącznik 4: II.3, poz. 2–4).

Ostatnie wieloletnie badania warsztatu Szymona Czechowicza zaowocowały z kolei międzynarodową konferencją *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, której byłam inicjatorem i głównym organizatorem.

Odbyła się ona na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu w 2017 roku i zgromadziła badaczy z krajowych i zagranicznych instytucji naukowych i muzealnych (Załącznik 4: II.6, poz. 1). Jej efektem jest wydana w 2019 roku pod tym samym tytułem praca zbiorowa, której także jestem współautorką (wraz z dr. hab. Ryszardem Mączyńskim, prof. UMK) (Załącznik 4: II.3, poz. 1).

Poza tymi publikacjami w moim dorobku znajdują się również artykuły i wystąpienia konferencyjne, które dotyczą historii konserwacji w krakowskiej pracowni w Sukiennicach, dawnych materiałów tam stosowanych, a także handlu materiałami artystycznymi na ziemiach polskich w XVIII stuleciu (Załącznik 4: II.4, poz. 6, 10, 40; II.5, poz. 31). Te tematy dotychczas nie były podejmowane w polskiej literaturze przedmiotu. **Zarówno w publikacjach, jak i wystąpieniach konferencyjnych poruszałam także problematykę konserwatorską dzieł sztuki dawnej i współczesnej** (Załącznik 4: II.4. poz. 5; II.4. poz. 1, 6; II.5, poz. 21–22, 28–29, 37).

Jestem autorką badań konserwatorskich kilkunastu prac olejnych i akwarelowych Józefa Szermentowskiego z kolekcji Muzeum Narodowego w Kielcach. Wyniki tych badań są w opracowaniu. Na prośbę Muzeum Narodowego we Wrocławiu wykonałam badania nieniszczące (UV, IR, CIR) 19 osiemnastowiecznych obrazów z galerii malarstwa obcego (lata 2010–2011). Na zlecenie Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie wykonałam analizy w technice *falszywych kolorów* drzeworytu przedstawiającego *Damę w stroju z epoki Ming z dwoma chłopcami* z późnego okresu Qianlong (1765–1795) oraz drzeworytu przedstawiającego *Damę w stroju z epoki Ming z dwoma chłopcami* (1893) z Muzeum-Pałacu w Wilanowie. Na zlecenie prywatnych przedsiębiorstw konserwatorskich wykonałam analizy składu pigmentowego malowidła ściennego (lata 20., 30. XX w.) autorstwa Leona i Władysława Drapiewskich z kościoła św. Wawrzyńca w Nakle (woj. kujawsko-pomorskie) oraz badania nieniszczące predelli autorstwa Bornowsky'ego z kościoła w Lichnowach (XIX w.). Na prośbę Muzeum Zamkowego w Malborku wykonałam także analizy fizyko-chemiczne rzeźby gotyckiej, figury Chrystusa, Mistrza Toruńskiej Pięknej Madonny (ok. 1400 r.), a na zlecenie Zgromadzenia Sióstr Misjonarek Świętej Rodziny w Reszlu przeprowadziłam badania fizyko-chemiczne polichromowanej rzeźby drewnianej przedstawiającej Chrystusa na krzyżu (XVII w.) (Załącznik 4: III.1, poz. 2–8). **Wymienione wyżej ekspertyzy były wstępnym rozpoznaniem obiektów, służącym dokumentacji konserwatorskiej. Większość z nich poprzedzała ich kompleksową konserwację.**

Przeprowadzałam także ekspertyzy i opinie weryfikujące autentyczność obrazów przypisywanych m.in. Aleksandrowi Gierymskiemu, Vincentowi van Goghowi, Ivanowi Pokhito-

novi. Prace te wykonywałam na zlecenie właścicieli prywatnych (np. w celu uzyskania zgody na wywóz za granicę) lub urzędów państwowych (np. Prokuratury Rejonowej w Krakowie) oraz domów aukcyjnych (Załącznik 4: III.1, poz. 9, 10).

Od 2007 roku wykonuję również **badania konserwatorskie obiektów architektury** pod kątem ich wystroju malarskiego, plastycznego i kolorystyki oraz programy ich konserwacji. W swoim dorobku mam kilkaset dokumentacji prezentujących wyniki badań kolorystyki, głównie: elewacji, przestrzeni wspólnych, stolarki wewnętrznej i zewnętrznej przede wszystkim kamienic mieszczańskich z okresu od XVIII do połowy XX wieku z takich miejscowości, jak: Warszawa, Olsztyn, Bydgoszcz, Konstancin-Jeziorna, Inowrocław, Mrągowo, Kętrzyn, Lidzbark Warmiński, Iława, Barczewo, Biesal, Biskupiec, Górowo Iławeckie, Jegławki, Jeziorany, Korsze, Miłomłyn, Nowe Miasto Lubawskie, Orłów, Orneta, Pieniężno, Reszel oraz Ryn. Badałam również wystrój plastyczny wnętrz kościołów i kaplic cmentarnych (Kętrzyn, Iława, Rańsk, Orłów, Srokowo, Szestno, Łabędnik), elewacji ratuszy (Olsztynek, Kętrzyn, Srokowo), Urzędu Miasta w Inowrocławiu, pierwszej pracowni artystycznej w Olsztynie, Kinoteatru w Iławie, Kina Polonia w Olsztynie, Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej w Olsztynie, Biblioteki Miejskiej w Biskupcu, Domu Małego Dziecka im. ks. G. P. Baudouina w Warszawie, elewacji i wnętrz szkół (Iława, Olsztyn, Orneta, Bartoszyce, Warszawa), budynków pałacowych i dworskich (Miłomłyn, Jegławki, Nerwiki, Rutkowie), elewacji budynków koszarowych (Olsztyn, Kętrzyn, Szczytno), dworców (Kętrzyn), szpitali (Olsztyn, Mrągowo), leśniczówek (Duży Kamień, Olsztyn), hoteli (Hotelu Pod Orłem w Bydgoszczy, w Lidzbarku Warmińskim), sądów (Mrągowo), stajni, wnętrz żydowskich domów modlitwy (Warszawa) i spichlerzy (Srokowo) (Załącznik 4: III.1). Wszystkie te opracowania wykonywałam na podstawie wytycznych i zgód Miejskich Konserwatorów Zabytków oraz Wojewódzkich Urzędów Ochrony Zabytków.

Badania te skłoniły mnie do zainicjowania i organizacji w 2014 roku na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy konferencji naukowej pt. *Kolor w architekturze. Wiek XIX i XX*, na której wygłosiłam referat *Dekoracje fasad Starego Miasta w Olsztynie po II wojnie światowej*, a efektem tej konferencji było zaproszenie mnie przez Generalnego Konserwatora Zabytków do prezentacji tematu *Powojenne sgraffita olsztyńskie – dzieła, ich twórcy, inspiracje* na organizowanej w Warszawie sesji „Polichromie i sgraffita na fasadach ośrodków staromiejskich odbudowanych po 1945 r. Kreacja i konserwacja”, organizowanej z okazji 35-lecia wpisu Starego Miasta w Warszawie na Listę światowego dziedzictwa UNESCO. Artykuł został opublikowany w tomie pokonferencyjnym (Załącznik 4: II.2, poz. 7; II.5, poz. 2, 40). Wyniki badań kolorystyki detali architektonicznych prezentowałam też (wraz

z mgr E. Bożejewicz) podczas cyklicznej konferencji „Sztuka Konserwacji” w Muzeum Techniki w Warszawie w 2010 roku, przedstawiając poster *Stolarka okienna z przełomu XIX i XX wieku* (Załącznik 4: II.5, poz. 30).

Analizy pierwotnych dekoracji i wystroju kolorystycznego historycznych budynków stały się podstawą kilku autorskich publikacji, wydanych zarówno w polskich wydawnictwach, jak i czasopismach o zasięgu międzynarodowym (Załącznik 4: II.4, poz. 5, 7, 9, 15–16).

**Prowadzone przeze mnie badania architektury miały na celu nie tylko rozpoznanie historycznego wykończenia budynków, ale również ocenę ich stanu zachowania i przygotowanie programów lub wytycznych konserwatorskich. Rozpoznanie sposobu wykonania narzutów i ich składu, a także komponentów warstw barwnych to wstęp do procesu konserwacji. Pozwala na właściwe dobranie materiałów konserwatorskich, wykończeniowych i dobór odpowiedniej kolorystyki. Badania te były podstawą prowadzenia remontów, którym znaczna część tych obiektów została poddana.**

Od początku mojej pracy naukowej starałam się zdobywać **granty** na badania naukowe. Pierwsze środki zdobyłam zaraz po studiach. Był to dwuletni grant KBN (badania własne) *Zagadnienia techniki i technologii malarstwa Aleksandra Gierymskiego*, dzięki któremu zrealizowałam swoją dysertację doktorską. Kolejne, uzyskane po doktoracie środki to granty wewnętrzne Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy – *Badania palety autora barokowego stropu w dawnym kościele ewangelickim (obecnie cerkwi obrządku grekokatolickiego p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego) w Górowie Iławeckim* (2010) oraz *Zagadnienia techniki i technologii malarstwa Józefa Szermentowskiego* (2012). W latach 2014–2017 prowadziłam grant Narodowego Centrum Nauki pt. *Warsztat Szymona Czechowicza (1689–1775). Materiały malarskie i technika w twórczości artysty*. Od 2018 do 2019 roku realizowałam również projekt Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego *Dokumentacja i badania obrazów przypisywanych Szymonowi Czechowiczowi z lwowskich zbiorów muzealnych*, w ramach programu „Ochrona polskiego dziedzictwa kulturowego za granicą”. W 2020 roku uczestniczyłam w projekcie Polskiego Konsorcjum dla Badań nad Dziedzictwem Kulturowym E-RIHS.pl z tematem *Warsztat artysty malarza w Rzeczypospolitej w dobie późnego baroku: spoiwa malarskie*, którego koordynatorem naukowym była dr B. Łydzba-Kopczyńska z Uniwersytetu Wrocławskiego. W tym samym czasie otrzymałam Stypendium Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego dla osób zajmujących się twórczością artystyczną, upowszechnianiem kultury i opieką nad zabytkami na realizację tematu *Warsztat artysty malarza w Rzeczypospolitej w XVIII wieku: paleta*. W 2023 roku zostałam laureatką konkursu UMK „Inicjatywa Doskonałości – Debiuty” (IV edycja) odbywającego się w ramach programu „Ini-

cyjatywa doskonałości – uczelnia badawcza” (IDUB) i zyskałam środki na realizację tematu „Preliminary research on the use of lead isotope ratio analyzes in dating of paintings”. **Większość z wymienionych wyżej projektów dotyczy badań nad warsztatem konkretnych twórców lub obiektów historycznych** (Zał. 4: II.7, poz. 1–8). **Poprzedzały lub realizowane były równolegle z przebiegiem procesu konserwacji, mając wpływ na dobór odpowiednich środków i metod. Z kolei granty dotyczące Szymona Czechowicza i warsztatów malarzkich w XVIII stuleciu pozwoliły mi zrealizować pracę habilitacyjną. Natomiast ostatni projekt, realizowany w ramach konkursu UMK „Inicjatywa Doskonałości – Debiuty”, ma charakter pionierski i jest przyczynkiem do rozwoju nowej metody datowania obrazów, która – mam nadzieję – wejdzie do standardów badań konserwatorskich i znajdzie szersze zastosowanie także w badaniach historycznych malarstwa. Jestem zdania, że w przyszłości będzie wykorzystywana przez domy aukcyjne, muzea i inne instytucje związane z dokumentacją i ochroną dziedzictwa kulturowego w weryfikacji autorstwa i czasu powstania konkretnych dzieł plastycznych.**

W ramach badań naukowych podejmowałam **współpracę z ośrodkami naukowymi polskimi i zagranicznymi**. Były to: Akademia Sztuk Pięknych w Monachium; Palais des ducs de Lorraine – Musée Lorrain w Nancy; Accademia Nazionale di San Luca w Rzymie; Institut Royal du Patrimoine Artistique (IRPA) w Brukseli; Львівська національна наукова бібліотека України імені В. Стефаника; Львівський музей історії релігії, Львівський історичний музей, Львівська національна галерея мистецтв ім. Бориса Возницького oraz jego oddział w Olesku; Lietuvos nacionalinis dailės muziejus w Wilnie; Bažnytinio paveldo muziejus w Wilnie; Lietuvos mokslų akademijos Vrublevskių biblioteka w Wilnie. Współpraca ta miała różny charakter – nieformalny, polegający na wymianie doświadczeń i wiedzy, a także dotyczyła realizacji badań, publikowanych następnie lub prezentowanych na sympozjach o zasięgu międzynarodowym lub krajowym (np. Zał. 4: II.2, poz.2; II.3, poz.1).

**Systematycznie współpracuję także:** z Wydziałem Geologii Uniwersytetu Warszawskiego; Analitycznym Centrum Eksperckim działającym w ramach Centrum Nauk Biologiczno-Chemicznych Uniwersytetu Warszawskiego; Laboratorium Analiz i Nieniszczących Badań Obiektów Zabytkowych Muzeum Narodowego w Krakowie; Instytutem Maszyn Przepływowych im. R. Szewalskiego Polskiej Akademii Nauk w Gdańsku; Wydziałem Chemii Uniwersytetu Gdańskiego; Wydziałem Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego; Akademią Sztuk Pięknych w Warszawie. Efektem tej współpracy są nie tylko cząstkowe analizy fizykochemiczne konkretnych obiektów, ale także wspólne publikacje, zespołowy udział w konferencjach ogólnopolskich i międzynarodowych zarówno w sesjach posterowych, jak i z refera-

tami (Załącznik 4: II.2, poz. 9–13; II.4, poz. 6, 10–14, 17, 20, 24, 27–28, 31–32, 34–35, 38–39; II.5, poz. 4–5, 7–8, 15–17).

**Wielokrotnie podejmowałam także współpracę z placówkami muzealnymi:** Muzeami Narodowymi w Warszawie, Krakowie, Poznaniu, Kielcach, Szczecinie; z Muzeum Lubelskim w Lublinie; Muzeum Zamojskim w Zamościu; Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie; Zamkiem Królewskim na Wawelu oraz Zamkiem Królewskim w Warszawie. Współpraca z muzeami polegała głównie na wykonywaniu interdyscyplinarnych badań obiektów będących własnością tych placówek, obejmowała też wspólne projekty, które wieńczyły publikacje naukowe oraz udział w sympozjach naukowych (Załącznik 4: II.2, poz. 9, 12; II.4, poz. 6, 10–11, 13–14, 17, 20, 28, 32, 39; II.5, poz. 31, 41, 45–46; II.11, poz. 1; III.1, poz. 6, 11).

Byłam **recenzentką** artykułów czasopism o zasięgu ogólnopolskim i międzynarodowym, jak np. „Opuscula Musealia”, „Ochrona Zabytków”, „Roczniki Muzeum Narodowego w Krakowie. Seria Nowa”, „Rozprawy Muzeum Narodowego w Krakowie”, „Heritage Science”, „Color Research and its Application”, „Studies in Conservation”. Recenzowałam również katalog wystawy organizowanej przez Muzeum Narodowe w Krakowie *Sławny – nieznany? Maksymilian Gierymski: dzieła – inspiracje – recepcja* [*Famous, but Unknown? Maksymilian Gierymski: works – inspiration – reception*]. Katalog wystawy w Muzeum Narodowym w Krakowie, 25.04–10.08.2014 roku, Exhibition Catalogue National Museum, Kraków April 25th–August 10th 2014, Kraków 2014 (Załącznik 4: II.10, poz. 1–9). Powołano mnie także na eksperta zewnętrznego Narodowego Centrum Nauki w konkursie „Opus” (2012 r.) i członka Kapituły nagrody im. Jadwigi Puciaty-Pawłowskiej w 2021 roku, przyznawanej na Wydziale Sztuk Pięknych UMK, na kierunkach prowadzonych w ramach dyscypliny nauki o sztuce (Załącznik 4: II.12, poz. 1 i 2). W ramach obowiązków wynikających z pracy na uczelni wykonywałam także recenzje prac licencjackich na kierunku historia sztuki (Załącznik 4: II.10, poz. 9).

Stale podnoszę swoje kwalifikacje zawodowe, uczestnicząc m.in. w międzynarodowych szkoleniach. Jednymi z nich były: „New techniques for the non-invasive investigation of the surface and subsurface structure of heritage objects” oraz „Training on application of Optical Coherence Tomography (OCT) to structural analysis” (Toruń 2013). Poza wyżej wymienionymi doświadczeniami badawczymi i naukowymi swoje umiejętności kształtowałam także podczas międzynarodowego spotkania szkół artystycznych Europy Środkowej we Florencji w 2000 oraz w 1999 roku, odbywając praktykę w pracowni włoskiego konserwatora Bruna Vittoriniego (prace konserwatorskie przy wielkoformatowym dziele na płótnie autorstwa Pietra

da Cortony w kopule klasztoru Klarysek w Urbino we Włoszech –praca zespołowa pod kierunkiem Benedetty Fazi i Bruna Vittoriniego) (Załącznik 4: II.9).

Moje działania naukowe zostały dostrzeżone i docenione. Za osiągnięcia naukowe w roku akademickim 2010/2011 otrzymałam nagrodę Rektora Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. W roku 2011 otrzymałam wyróżnienie Generalnego Konserwatora Zabytków i Stowarzyszenia w konkursie na najlepsze prace studialne, naukowe oraz popularyzatorskie dotyczące ochrony zabytków i muzealnictwa za książkę pt. *Materiały malarskie i technika w obrazach olejnych Aleksandra Gierymskiego* (Toruń 2010) (Załącznik 4: II.1, poz.1). W 2019 roku za wysoko punktowane publikacje dwukrotnie uzyskałam stypendium Rektora UMK (Załącznik 4: II.4, poz. 11, 17). W tym samym roku otrzymałam także wyróżnienie zespołowe Rektora UMK za osiągnięcia w działalności naukowej oraz indywidualne wyróżnienie Rektora UMK za osiągnięcia w dziedzinie naukowej i organizacyjnej. Dwa lata później (2021 r.) zostałam stypendystką Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego dla osób zajmujących się twórczością artystyczną, upowszechnianiem kultury i opieką nad zabytkami (Załącznik 4: II.7, poz. 7). Liczne ekspertyzy i badania zarówno malarstwa sztalugowego, jak i architektury zaowocowały uzyskaniem uprawnień Rzecznikowi Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w zakresie ochrony zabytków na lata 2015–2018 (Załącznik 4: III.2, poz. 1).

## **6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę**

Z dydaktyką zetknęłam się już na studiach doktoranckich, podczas których w latach 2002–2006 w Zakładzie Technik i Technologii Malarskich Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu prowadziłam zajęcia praktyczne dla studentów kierunku konserwacja malarstwa i rzeźby polichromowanej. Były to przedmioty: kopia malarstwa gotyckiego oraz kopia malarstwa nowożytnego.

W kolejnych latach (2007–2009) współpracowałam z Wyższą Szkołą Gospodarki w Bydgoszczy, gdzie na Wydziale Architektury prowadziłam zajęcia z technik sztuk plastycznych.

Już po uzyskaniu stopnia doktora, w okresie od 2009 do 2014 roku na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy w Instytucie Historii i Stosunków Międzynarodowych, w ramach kierunku ochrona zabytków wykładałam szereg przedmiotów, takich jak: współczesne metody konserwacji zabytków architektury, współczesne metody konserwacji malarstwa i rzeźby polichromowanej, historyczne techniki i materiały budowlane, wstęp do konserwatorstwa, warsztaty inwentaryzatorsko-konserwatorskie, podstawy inwentaryzacji zabyt-

ków i budownictwa, ochrona zabytków w Polsce, historia technik sztuk plastycznych (wykłady i ćwiczenia), zarządzanie i administrowanie dobrami kultury, finansowanie ochrony zabytków, wstęp do muzealnictwa, teoretycy i artyści o sztuce, wstęp do historii sztuki z elementami metodologii, podstawy fotografii dokumentalnej, zamówienia publiczne, proseminarium i seminarium licencjackie. Dzięki szerokiemu spektrum prowadzonych na tej uczelni przedmiotów miałam możliwość poszerzenia i ugruntowania swojej wiedzy z zakresu teorii ochrony dziedzictwa kulturowego oraz podstaw teoretycznych historii sztuki. Poszerzyłam także swą wiedzę z zakresu historii architektury.

Doświadczenie dydaktyczne zdobyte na UKW w Bydgoszczy miałam okazję wykorzystać na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, gdzie w latach 2014–2016, zastępując innego pracownika naukowego, prowadziłam następujące wykłady: historia architektury, historia architektury wnętrz, teoria i krytyka współczesnej architektury oraz wybrane aspekty architektury. W ciągu niespełna dwóch lat współpracy z tą uczelnią znacznie pogłębiłam wiedzę teoretyczną z zakresu architektury, co wykorzystuję obecnie, prowadząc badania tego typu obiektów i przygotowując programy ich konserwacji, jak również w dydaktyce prowadzonej na Uniwersytecie Mikołaja Kopernia w Toruniu.

Od 2014 roku na kierunku historia sztuki, najpierw na Wydziale Nauk Historycznych, a następnie Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, prowadzę ćwiczenia, konwersatoria oraz wykłady z następujących przedmiotów: ochrona zabytków, techniki sztuk plastycznych, konserwacja zabytków (zajęcia fakultatywne), wstęp do muzealnictwa, ćwiczenia inwentaryzacyjne (obóz), wnętrza i sztuka użytkowa w XIX i XX wieku, proseminarium, ćwiczenia w terenie (objazd zabytkoznawczy – trzy dni w Krakowie), ćwiczenia zabytkoznawcze w terenie (objazd po Warmii i Mazurach oraz Mazowszu, pięć dni), a na kierunku ochrona dóbr kultury przedmiot – nowoczesne metody i techniki badań zabytków (wspólnie dr. Maciejem Praratem).

Chętnie angażuję się w działalność organizacyjną. Mam w niej kilka ważnych osiągnięć. Byłam pomysłodawczynią i główną organizatorką (wraz z dr. hab. Ryszardem Mączyńskim, prof. UMK) międzynarodowej konferencji *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów* (UMK Toruń, 22–23.06.2017). Jestem także pomysłodawczynią i główną organizatorką cyklicznego sympozjum *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...* Konferencja odbyła się już czterokrotnie (UMK Toruń, cykl I – 17–19.10.2017; cykl II – 21–22.11.2019; cykl III – 7–8.11.2022, cykl IV – 28–29.04.2024). Cieszy się ono niesłabnącym zainteresowaniem praktyków – artystów, konserwatorów, jak i teoretyków, głównie historyków sztuki.

Jest to pierwsza w Polsce tak interdyscyplinarna konferencja naukowa, skupiająca się na zagadnieniach warsztatu artysty, ukazanego z perspektyw różnych dyscyplin artystycznych i naukowych. Byłam także główną pomysłodawczynią i organizatorką konferencji *Kolor w architekturze historycznej. XIX, XX wiek* (UKW Bydgoszcz, 18–19.09.2014) (Załącznik 4: II.6, poz. 1–6).

Za działalność organizacyjną w 2019 roku otrzymałam indywidualne wyróżnienie Rektora Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Swoją działalność naukową i konserwatorską upowszechniam i popularyzuję, czego przykładem jest spotkanie autorskie i promocja mojej książki *Materiały malarskie i technika w obrazach olejnych Aleksandra Gierymskiego* w Muzeum Okręgowym w Toruniu, podczas XVII Toruńskiego Festiwalu Książki (19.10.2011), a także wykład *Aleksander Gierymski – życie, sztuka, warsztat malarski* w Bibliotece Głównej Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy (20.05.2014). Badania dotyczące technik monumentalnych związanych z architekturą popularyzowałam, prezentując temat *Unikalna architektura – dekoracje fasad Olsztyna po II wojnie światowej* podczas Bydgoskiego Festiwalu Nauki (29.05.2014). Na portalu społecznościowym Facebook prowadzę stronę „Warsztat Szymona Czechowicza”, poświęconą najważniejszemu polskiemu malarzowi XVIII wieku. W styczniu 2025 roku w lokalnym czasopiśmie pt. „Gazeta Białobrzaska” opublikowałam artykuł na temat współprowadzonej przeze mnie konserwacji tablicowego obrazu przedstawiającego Matkę Boską z Dzieciątkiem z parafii pw. Trójcy Świętej w Białobrzegach (woj. mazowieckie). Doświadczenie zawodowe i konserwatorskie wykorzystuję również w prowadzonych przeze mnie wykładach, konwersatoriach i ćwiczeniach, podczas których staram się prezentować swoje realizacje konserwatorskie, badawcze i artystyczne (Załącznik 4: II.5, poz. 51–55).

**7. Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1–6, wnioskodawca może podać inne informacje, ważne z jego punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej.**

Poza działalnością naukową i badawczą zajmuję się praktyką konserwatorską, która obejmuje malarstwo sztalugowe i ścienne, rzeźbę polichromowaną oraz stolarkę budowlaną. Mam w tej dziedzinie kilkadziesiąt realizacji (Załącznik 4: III.3, poz. 1–29).

Do najciekawszych należy konserwacja unikatowych na skalę europejską chorągwi pogrzebowych J. E. Küchenmeistera v. Sternberga z 1686 roku oraz J. B. v. Wilmsdorfa z 1711 roku z kościoła parafialnego pw. Świętego Krzyża w Szestnie (woj. warmińsko-mazurskie). Na ziemiach polskich zachowało się jedynie osiem tego typu obiektów, w tym jeden *in situ*.

Chorągwie po konserwacji eksponowane są w Muzeum w Kętrzynie. Skomplikowany proces konserwacji zabytków na blasze żelaznej i miedzianej finansowany był ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Inne, nie mniej interesujące były prace konserwatorskie przy późnorenesansowych ławach kolatorskich z tego samego kościoła. Zabiegom poddałam 11 bogato zdobionych, polichromowanych ław oraz jeden konfesjonał.

Wyzwaniem konserwatorskim natomiast były prace przy obrazie tablicowym przedstawiającym Matkę Boską z Dzieciątkiem z kościoła pw. Trójcy Świętej w Białobrzegach (woj. mazowieckie). Obiekt został odkryty na strychu starej plebanii i przekazany przez proboszcza parafii do mojej pracowni w celu przeprowadzenia zabiegów konserwacji. W tym przypadku wykonane przeze mnie badania wykazały obecność jedynie dwóch warstw malarskich na drewnie (dolna XVI w., górna XVIII w.), co skłoniło mnie do przekazania pracy do rozwarstwienia. Zabieg wykonała dr hab. Marta Lempart-Geratowska, prof. ASP w Krakowie. Po rozdzieleniu prac konserwatorskim poddałam starszą kompozycję, wierzchnia została odrestaurowana w krakowskiej pracowni. Oba obrazy eksponowane są w kaplicy kościoła pw. Trójcy Świętej w Białobrzegach.

Z kolei prace przy rekonstrukcji postaci Ewangelistów na barokowym stropie drewnianym, polichromowanym dawnej cerkwi grekokatolickiej w Górowie Iławeckim (woj. warmińsko-mazurskie) wymagały ode mnie nie tylko umiejętności odtwórczych, ale przede wszystkim wyobraźni artystycznej i znajomości warsztatu dawnych mistrzów. Rekonstrukcja ta obejmowała cztery narożniki stropu, które w czasie II wojny światowej i w okresie powojennym w wyniku braku zabezpieczenia dachu uległy niemal całkowitemu zniszczeniu. Rekonstruowałam dwie sceny o kształcie ćwierci koła (o promieniu długości około 3 m) w całości. Trzeci narożnik miał zachowaną partię tła oraz fragment twarzy świętego. Czwarty zachowany był w 30%. Rekonstrukcje wykonałam na podstawie archiwalnych zdjęć stropu z okresu międzywojnia i informacji o zastosowanych barwach zawartych w starych kartach ewidencyjnych. W obrębie stropu wykonywałam również rekonstrukcje znacznych partii ornamentalnych. Było to kilkanaście metrów ornamentальной fasety oraz kilkadziesiąt metrów kwadratowych tła z motywem wijącego się liścia akantu. Tę realizację uważam za jedną z ważniejszych i najbardziej udanych w moim dorobku artystyczno-konserwatorskim (Załącznik 4: III.3, poz. 10).

Jestem również autorką (wraz z powołanym przeze mnie zespołem) konserwacji barokowego stropu polichromowanego i stolarki kruchty kościoła parafialnego pw. Świętego Krzyża w Szestnie (woj. warmińsko-mazurskie). Prace przy stropie kruchty były skomplikowane

ze względu na zły stan zachowania polichromii. Warstwy barwne pudrowały się, złuszczały i tworzyły zwijające się łuski. Proces konserwacji polichromii wymagał uplastycznienia wymalowań, podklejenia i wyprostowania każdego centymetra zachowanych warstw barwnych. Było to ponad 100 m<sup>2</sup> powierzchni.

Poza wymienionymi obiektami wykonywałam także konserwacje obiektów mniejszych rozmiarów. Były to prace konserwatorskie trzech krucyfiksów (późnogotyckiego, powstałego w XVII w. i powstałego po 1787 r.) z kapliczki przydrożnej w Barczewie (woj. warmińsko-mazurskie); konserwacja obrazu *Św. Piotr* (XVIII w.) z kościoła pw. Trójcy Świętej w Białobrzegach (woj. mazowieckie); konserwacja płaskorzeźby *Zabójstwo Abła* (XVI/XVII w.) z Muzeum Zamkowego w Malborku oddział w Kwidzynie; konserwacja obrazu sztalugowego *Scena w stajni* autorstwa Albrechta Adama (1822 r.) z Muzeum Zamkowego w Malborku oddział w Kwidzynie; konserwacja rzeźby św. Mikołaja (poł. XVIII w.) i krucyfiksu (XVIII w.) z kościoła pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Czarnem (woj. pomorskie); konserwacja feretronu (XVIII w.) oraz obrazu *Św. Nepomucen* (XVIII w.) z kościoła pw. św. Anny w Przechlewie (woj. pomorskie); konserwacja malowidła na stropie, przedstawiającego scenę Wniebowzięcia (XVIII w.) w tej samej świątyni; konserwacja obrazu *Trójca Święta* z kościoła pw. Trójcy Świętej w Białobrzegach (woj. mazowieckie) i in<sup>22</sup>.

Przeprowadzałam także skomplikowane zabiegi transferu malowideł. Były to fragmenty polichromii wnętrza pałacu we wsi Bogatyńskie (2007 r.) i ostatnia moja realizacja konserwatorska, wykonana na zlecenie Stołecznego Konserwatora Zabytków – transfer pozostałości malowideł ściennych pomieszczenia mieszkalnego zabytkowej kamienicy przy ul. Żąbkowskiej 6 w Warszawie. Polichromie były najprawdopodobniej pozostałością żydowskiego domu modlitwy.

Doświadczenie praktyczne wykorzystuję również, nadzorując prace konserwatorskie, głównie elewacji kamienic oraz detalu architektonicznego (stolarki). Mam w tym zakresie już kilkuletnie doświadczenie.

Doskonaląc swą wiedzę z zakresu technik malarskich, wykonuję kopie obrazów. Wykonałam dotąd kilkadziesiąt realizacji tego typu. Kopiowałam dzieła autorstwa m.in. Pietera Bruegla, Hieronima Boscha, Claude’a Moneta, Willema Kalfa, Salvadora Dalego, Giovanniego

---

<sup>22</sup> Nie sposób wymienić wszystkich konserwowanych przeze mnie obiektów. Oprócz wymienionych powyżej prac konserwatorskich i restauratorskich dotyczących dziedzictwa kulturowego, które można określić mianem dzieł sztuki sakralnej podejmowałam również konserwacje ram, oleodruków, dewocjonaliów i innych obiektów dziedzictwa kulturowego mniejszej skali.

Belliniego, Michelangela Merisi da Caravaggia, Sandra Botticellego, Fra Angelica, Władysława Chełmońskiego, Alfonsa Karpińskiego, Władysława Ślewińskiego, Aleksandra Gierzyńskiego, Willema Claesza Hedy, Marii Anto, malarstwa tablicowego gotyckiego i innych. W moim dorobku artystycznym znajdują się również autorskie kompozycje, głównie stylizowane portrety, które wykonuję w dawnej konwencji (Zał. 4: III.3. poz.30–45).

Bogata praktyka konserwatorska przy obiektach ruchomych, w której dominują dzieła nowożytne z pewnością ułatwiła mi ocenę dorobku Szymona Czechowicza i ukazanie go zarówno na tle sztuki europejskiej, jak i rodzimej.

*Ewa Doleżyńska-Szwed*

(podpis wnioskodawcy)

## **Załącznik nr 4**

Do wniosku habilitacyjnego

### **Wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny**

*Informacje zawarte w poszczególnych punktach tego dokumentu powinny uwzględniać podział na okres przed uzyskaniem stopnia doktora oraz pomiędzy uzyskaniem stopnia doktora a uzyskaniem stopnia doktora habilitowanego.*

#### **I. WYKAZ OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH ALBO ARTYSTYCZNYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 219 UST. 1. PKT 2 USTAWY**

##### **1. Monografie naukowe, zgodnie z art. 219 ust. 1. pkt 2a ustawy.**

1. Ewa Doleżyńska-Sewerniak, *Warsztat artysty malarza w XVIII stuleciu na przykładzie dzieł Szymona Czechowicza (1689–1775) oraz twórców jego kręgu*, Toruń 2023, ss. 516.
2. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Warsztat artysty malarza w XVIII wieku na przykładzie dzieł Szymona Czechowicza (1689–1775) oraz twórców jego kręgu. Prace mistrza i jego uczniów w świetle interdyscyplinarnych badań. Katalog*, Toruń 2025, ss. 621.

oraz pozostały dorobek naukowy, badawczy, konserwatorski i artystyczny (którego wykaz poniżej)

#### **II. WYKAZ AKTYWNOŚCI NAUKOWEJ ALBO ARTYSTYCZNEJ**

##### **1. Wykaz opublikowanych monografii naukowych (z zaznaczeniem pozycji niewymienionych w pkt I.1).**

1. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Materiały malarskie i technika w obrazach olejnych Aleksandra Gierymskiego*, Toruń 2010, ss. 560.
2. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Warsztat artysty malarza w XVIII wieku na przykładzie dzieł Szymona Czechowicza (1689–1775) oraz twórców jego kręgu*, Toruń 2023, ss. 516.

3. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Warsztat artysty malarza w XVIII wieku na przykładzie dzieł Szymona Czechowicza (1689–1775) oraz twórców jego kręgu. Prace mistrza i jego uczniów w świetle interdyscyplinarnych badań*. Katalog, Toruń 2025, ss. 621.

## 2. Wykaz opublikowanych rozdziałów w monografiach naukowych.

1. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Rysunek wstępny w obrazach olejnych Aleksandra Gierymskiego przedstawiających architekturę*, [w:] *VIA – architektura, urbanizm, studia. Materiały Instytutu Architektury i Urbanistyki WSG w Bydgoszczy*, red. L. Zimowski, Bydgoszcz 2007, s. 69–79.
2. E. Doleżyńska-Sewerniak, W. Nowik, J. Sanyová, *Badania barwników organicznych wchodzących w skład farb laserunkowych obrazów Aleksandra Gierymskiego z lat 1870–1901*, [w:] *Badania technologii i technik malarskich, konserwacja dzieł sztuki, kopia*, red. J. Olszewska-Świetlik, Toruń 2007, s. 222–242.
3. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Graffiti sztuka ulicy. Wybrane przykłady graffiti toruńskiego*, [w:] *VIA – architektura, urbanizm, studia. Materiały Instytutu Architektury i Urbanistyki WSG w Bydgoszczy*, red. L. Zimowski, Bydgoszcz 2008, s. 95–103.
4. H. Stępień, E. Doleżyńska-Sewerniak, *Chłopiec niosący snop Aleksandra Gierymskiego w świetle badań historycznych i interdyscyplinarnych badań konserwatorskich*, [w:] *Materiały ogólnopolskiej konferencji „Sztuka Konserwacji”, Muzeum Techniki w Warszawie, Warszawa 18 IV 2008* (artykuł na płycie CD).
5. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Problematyka konserwatorska barokowego stropu polichromowanego (1660 r.) w kościele greckokatolickim p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego w Górowie Iławeckim*, [w:] *Materiały ogólnopolskiej konferencji: „Sztuka Konserwacji”, Muzeum Techniki w Warszawie, Warszawa 1–3.IV.2009* (artykuł na płycie CD).
6. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Ważniejsze muzea prezentujące kulturę ludową ziem etnograficznych obecnego województwa kujawsko-pomorskiego jako źródło poznania historii i kultury regionu*, [w:] *Innowacyjność w edukacji historycznej i w promocji dziedzictwa kulturowego regionu. Materiały konferencji naukowo-dydaktycznej*, red. Z. Biegański, T. Maresz, Toruń 2012, s. 112–130.
7. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Powojenne sgraffita olsztyńskie – dzieła, ich twórcy, inspiracje*, [w:] *Polichromie i sgraffita na fasadach ośrodków staromiejskich odbudowanych po 1945 roku. Kreacja i konserwacja. Materiały krajowej konferencji z okazji 35-lecia wpisu Starego Miasta w Warszawie na Listę światowego dziedzictwa UNESCO*, red. A. Jagiellak, P. Świątek, Warszawa 2015, s. 179–191.
8. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Wstępne badania podłoży malarskich Józefa Szermentowskiego z lat 1852–1868*, [w:] *Sztuka, rzemiosło, przemysł z XIX i XX wieku. Konserwacja i restauracja*, red. J. Czuczko, Toruń 2016, s. 45–69.

9. J. Czop, E. Doleżyńska-Sewerniak, A. Klisińska-Kopacz, M. Misztal, E. Zygier, *Technika i technologia malarska Rafała Hadziewicza na podstawie prac z kolekcji Muzeum Narodowego w Kielcach i Muzeum Narodowego w Krakowie*, [w:] *Rafała Hadziewicza twórcze życie. Katalog wystawy monograficznej*, red. J. Kaczmarczyk, Kielce 2016, s. 456–498.
10. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Twórczość portretowa Szymona Czechowicza (1689–1775) w świetle najnowszych badań – wybrane zagadnienia*, [w:] *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, red. Ewa Doleżyńska-Sewerniak, R. Mączyński, Toruń 2019, s. 126–167.
11. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Warsztat Szymona Czechowicza (1689–1775) – wybrane zagadnienia*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...*, t. 1, red. E. Doleżyńska-Sewerniak, R. Mączyński, Toruń 2020, s. 135–151.
12. E. Zygier, E. Doleżyńska-Sewerniak, J. Czop, A. Klisińska-Kopacz, M. Misztal, *Twórczość portretowa Rafała Hadziewicza (1803–1886) w świetle badań konserwatorskich*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...*, t. 1, red. E. Doleżyńska-Sewerniak, R. Mączyński, Toruń 2020, s. 183–209.
13. E. Doleżyńska-Sewerniak, Jakub Karasiński, *Badania stosunków izotopowych ołowiu w próbkach bieli ołowiowej z obrazów Szymona Czechowicza*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...*, t. 2, red. E. Doleżyńska-Sewerniak, R. Mączyński, Toruń 2021, s. 155–181.
14. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Uwagi na temat handlu materiałami artystycznymi na ziemiach polskich w XVIII stuleciu*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...*, t. 3, red. E. Doleżyńska-Sewerniak, R. Mączyński, Toruń 2025, s. 97–129.
15. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Paleta Szymona Czechowicza oraz twórców jego kręgu*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...*, t. 3, red. E. Doleżyńska-Sewerniak, R. Mączyński, Toruń 2025, s. 277–299.

### **3. Wykaz członkostwa w redakcjach naukowych monografii.**

1. *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, red. E. Doleżyńska-Sewerniak, R. Mączyński, Toruń 2019.
2. *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...*, t. 1, red. E. Doleżyńska-Sewerniak, R. Mączyński, Toruń 2020.
3. *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...*, t. 2, red. E. Doleżyńska-Sewerniak, R. Mączyński, Toruń 2021.

4. *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...*, t. 3, red. E. Doleżyńska-Sewerniak, R. Mączyński, Toruń 2025.

**4. Wykaz opublikowanych artykułów w czasopismach naukowych (z zaznaczeniem pozycji niewymienionych w pkt I.2)**

**przed doktoratem:**

1. B. Rouba, E. Doleżyńska, R. Szelwach, J. Arszyńska, *Problematyka technologiczna i konserwatorska dzieł malarskich Xawerego Dunikowskiego – na przykładzie sześciu obrazów z Muzeum Narodowego w Warszawie (oddział Królikarnia)*, „Ochrona Zabytków”, LVIII, 2005, nr 4, s. 47–60.
2. E. Doleżyńska, A. Cupa, *Badania obrazów Aleksandra Gierymskiego w bliskiej podczerwieni*, „Biuletyn Konserwatorów Dzieł Sztuki”, XVII, 2006, nr 1–2, s. 2–11.

**po doktoracie:**

3. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Impresjonizm Aleksandra Gierymskiego na podstawie konserwatorskich badań obrazu Chłopiec niosący snop*, „Ochrona Zabytków”, LX, 2007, nr 4, s. 67–80.
4. Z. Rozłucka, E. Doleżyńska-Sewerniak, *Zastosowanie mikroskopii fluorescencyjnej UV w poszukiwaniu charakterystycznych cech budowy obrazów olejnych Aleksandra Gierymskiego*, „Acta Universitatis Nicolai Copernici”, XXXIX, 2010, s. 39–59.
5. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Wybrane przykłady wystroju kolorystycznego klatek schodowych zabytkowych budynków Olsztyna i małych miast Warmii i Mazur z przełomu XIX i XX wieku*, „Kwartalnik Historii Kultury Materialnej”, LXIV, 2012, nr 12, s. 597–616.
6. E. Doleżyńska-Sewerniak, E. Zygier, *Materiały konserwatorskie stosowane w dawnej Pracowni Konserwacji Malarstwa i Rzeźby w Krakowskich Sukiennicach*, „Opuscula Musealia”, XX, 2012, s. 75–89.
7. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Stolarka okienna zabytkowych budynków z przełomu XIX i XX wieku Olsztyna i małych miast Warmii i Mazur – zarys typologii i kolorystyka*, „Kwartalnik Historii Kultury Materialnej”, LX, 2012, nr 1, s. 89–118.
8. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Rysunek wstępny w malarstwie Józefa Szermentowskiego (1833–1876) na podstawie badań prac artysty w bliskiej podczerwieni*, „Wiadomości Konserwatorskie”, XXXIII, 2013, s. 63–76.
9. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Kolorystyka fasad zabytkowych budynków z przełomu XIX i XX wieku Olsztyna i małych miast Warmii i Mazur*, „Acta Universitatis Nicolai Copernici. Konserwatorstwo”, XLIV, 2013, s. 349–378.
10. M. Gołębiowski, E. Doleżyńska-Sewerniak, E. Zygier, *Chemical Analysis of Historic Art Materials (19th and 20th Centuries) from the National Museum in Krakow with*

*Gas Chromatography-Mass Spectrometry (GC-MS)*, „Spectroscopy Letters”, XLVII, 2014, no. 1, s. 57–75.

11. E. Doleżyńska-Sewerniak, A. Klisińska-Kopacz, *A characterization of the palette of Rafał Hadziewicz (1803–1886) through non-invasive techniques: Infrared False Colour (IRFC), XRF, and FTIR, RS, SEM-EDS microsample analysis*, „Journal of Cultural Heritage”, XXXVI, 2019, s. 238–249.
12. E. Sawczak, E. Doleżyńska-Sewerniak, *Raman spectroscopy of the works of Szymon Czechowicz (1689–1775)*, „Conservation Science in Cultural Heritage”, XIX, 2019, s. 231–249.
13. E. Doleżyńska-Sewerniak, A. Klisińska-Kopacz, *Nieinwazyjne badania szkiców Szymona Czechowicza (1689–1775) ze zbiorów Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego*, „Opuscula Musealia”, XXV, 2019, s. 177–188.
14. E. Doleżyńska-Sewerniak, R. Jendrzejewski, A. Klisińska-Kopacz, M. Sawczak, *Nieinwazyjne badania spektroskopowe rysunków Szymona Czechowicza i jego uczniów*, „Wiadomości Konserwatorskie”, LIX, 2019, nr 3, s. 133–144.
15. E. Doleżyńska-Sewerniak, *The facade decorations of the tenement houses in Olsztyn's Old Town before and after the Second World War*, „Color Research and Application”, XLIV, 2018, no. 4, s. 630–650.
16. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Color of the facades of historic buildings from the turn of 19th and 20th centuries in northeast Poland*, „Color Research and Application”, XLIV, 2019, no. 1, s. 139–149.
17. E. Doleżyńska-Sewerniak, A. Klisińska-Kopacz, M. Sawczak, R. Jendrzejewski, *Non-invasive spectroscopic methods for the identification of drawing materials used in XVIII century*, „Journal of Cultural Heritage”, XLI, 2020, s. 34–42.

#### **Abstrakty w materiałach konferencyjnych:**

18. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Painting materials and techniques in Aleksander Gierymski oil painting*, [w:] *Conference of Conservators and Restorers, Znojmo 4–6 IX 2007. Book of abstracts*, Znojmo 2007, s. 51–52 / E. Doleżyńska-Sewerniak, *Malířská technika a materiály dě malíře Alexandra Gierymského*, [w:] *Sborník z konference konzervátorů a restaurátorů, Znojmo 4.–6. září 2007*, ed. E. Rozáčová, Technické Muzeum, Brno 2006, s. 105, il. XIX.
19. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Analiza składu malarstwa akwarelowego Józefa Szermentowskiego z lat 1852–1868*, [w:] *Sztuka, rzemiosło, przemysł z XIX i XX wieku: konserwacja i restauracja, 18–19 października 2012, abstrakty*, Toruń, Instytut Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2012, s. 19.

20. E. Doleżyńska-Sewerniak, E. Zygier, *Materiały artystyczne i konserwatorskie z Dawnej Pracowni Konserwacji Malarstwa i Rzeźby w krakowskich Sukiennicach*, [w:] *Sztuka, rzemiosło, przemysł z XIX i XX wieku: konserwacja i restauracja, 18–19 października 2012, abstrakty*, Toruń, Instytut Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2012, s. 1.
21. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Analiza składu pigmentowego malarstwa olejnego i akwarelowego Józefa Szermentowskiego (1833–1876)*, [w:] *Analiza chemiczna w ochronie zabytków, XII Konferencja, 6–7 grudnia 2012, Warszawa*, Komitet Chemii Analitycznej Polskiej Akademii Nauk, Warszawa 2012, s. 30.
22. E. Doleżyńska-Sewerniak, „*Matka Boska z Dzieciątkiem*” z Białobrzegów w świetle interdyscyplinarnych badań konserwatorskich, [w:] *Analiza chemiczna w ochronie zabytków, XII Konferencja, 6–7 grudnia 2012, Warszawa*, Komitet Chemii Analitycznej Polskiej Akademii Nauk, Warszawa 2012, s. 28.
23. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Badania autentyczności obrazów przypisywanych Aleksandrowi Gierymskiemu (1850–1901)*, [w:] *Analiza chemiczna w ochronie zabytków, XII Konferencja, 6–7 grudnia 2012, Warszawa*, Komitet Chemii Analitycznej Polskiej Akademii Nauk, Warszawa 2012, s. 29.
24. A. Rafalska-Łasocha, M. Grzesiak, E. Doleżyńska-Sewerniak, W. Łasocha, *X-ray powder in identification of yellow earth pigments*, [w:] *4th Meeting X-ray techniques in investigations of the objects of cultural heritage: celebrating the 100th anniversary of crystal X-ray diffraction, Krakow 17–19 December 2012: Book of Abstract*, Faculty of Chemistry Jagiellonian University, Kraków 2012, s. 43.
25. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Wstępne badania palety Szymona Czechowicza (1698–1775) za pomocą techniki fałszywych kolorów, energodispersyjnej mikroanalizy rentgenowskiej z zastosowaniem mikroskopy elektronowej (SEM-EDS) i przenośnego spektrometru XRF*, [w:] *Analiza chemiczna w ochronie zabytków: XIII konferencja, 5–6 grudnia 2013, Warszawa*, Wydział Chemii Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2013, s. 35–36.
26. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Wstępne, nieniszczące badania materiałów rysunkowych użytych w szkicach Szymona Czechowicza (1698–1775)*, [w:] *Analiza chemiczna w ochronie zabytków: XIII konferencja, 5–6 grudnia 2013, Warszawa*, Wydział Chemii Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2013, s. 36.
27. E. Doleżyńska-Sewerniak, I. Kalembe, *Identification of prussian blue in the works of Szymon Czechowicz (1698–1775) with the use of a scanning electron microscope (SEM-EDS) and electron backscattered diffraction*, [w:] *5th Meeting X-ray and other technique in investigation of the objects of cultural heritage. Celebrating the International Year of Crystallography and 650th Jubilee of the Jagiellonian University in Krakow 14–17 May 2014*, Faculty of Chemistry Jagiellonian University, Kraków 2014, s. 42–43.

28. E. Doleżyńska-Sewerniak, A. Klisińska-Kopacz, J. Czop, E. Zygier, P. Frączek, *Paleta Rafała Hadziewicza (1803–1886) na podstawie badań prac artysty z kolekcji Muzeum Narodowego w Krakowie i Kielcach*, [w:] *Analiza chemiczna w ochronie zabytków: XIV konferencja, 4–5 grudnia 2014*, Warszawa, Wydział Chemii Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2014, s. 18–20.
29. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Raman spectroscopy of the works of Rafał Hadziewicz (1803–1886) from the collection of the National Museum in Kielce*, [w:] *8th Congress on Application of raman spectroscopy in Art and Archaeology, RAA 2015, Wrocław, 1–5 September 2015: Book of Abstracts*, eds. Monika Czarnecka, Barbara Łydzba-Kopczyńska, Faculty of Chemistry University of Wrocław, Wrocław 2015, s. 136.
30. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Portrety przypisywane Szymonowi Czechowiczowi w świetle badań konserwatorskich*, [w:] *Twórczość malarstwa Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów: konferencja międzynarodowa, 22 i 23 czerwca 2017 roku w Toruniu: abstrakty konferencji*, Wydział Nauk Historycznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2017, s. 1.
31. M. Wiśniewski, E. Doleżyńska-Sewerniak, *Raman spectroscopy of the works of Szymon Czechowicz (1689–1775)*, [w:] *9th International Congress on the application of raman spectroscopy in art and archaeology, RAA 2017, Évora, 24–27 October 2017*, Universidade de Évora, Évora 2017, s. [1].
32. E. Zygier, E. Doleżyńska-Sewerniak, J. Czop, A. Klisińska-Kopacz, M. Misztal, *Twórczość portretowa Rafała Hadziewicza (1803–1886) w świetle badań konserwatorskich*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta..., cykl I: konferencja naukowa, 19 i 21 października 2017 roku w Toruniu: abstrakty konferencji*, Wydział Nauk Historycznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2017 s. 21.
33. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Wybrane zagadnienia z zakresu techniki i technologii Szymona Czechowicza*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta..., cykl I: konferencja naukowa, 19 i 21 października 2017 roku w Toruniu: abstrakty konferencji*, Wydział Nauk Historycznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2017, s. 18.
34. E. Doleżyńska-Sewerniak, M. Sawczak, R. Jendzejewski, *Wstępne badania palety czołowych polskich malarzy tworzących w XVIII wieku, związanych z warsztatem Szymona Czechowicza, z wykorzystaniem przenośnego aparatu XRF*, [w:] *Analiza chemiczna w ochronie zabytków: XVII konferencja, 7–8 grudnia 2017*, Warszawa, Wydział Chemii Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2017, s. 28–29.
35. M. Wiśniewski, E. Doleżyńska-Sewerniak, *Identification of black pigments of the works of Szymon Czechowicz (1689–1775)*, [w:] *3rd International Conference on Innovation in Art Research and Technology — INART 2018, Parma, Italy, March 26–29, 2018: book of abstract*. Carimate; Rastignano: Griffin: Timeo, 2018, s. 117–118.
36. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Szymon Czechowicz's palette in the light of interdisciplinary technical investigations*, [w:] *7th Meeting X-ray and other techniques in investigations of the objects of cultural heritage, Krakow, 17–19 May 2018*, eds.

Alicja Rafalska-Łasocha, Roman Kozłowski, Wydział Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2018, s. 48–49.

37. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Zagadnienia z zakresu techniki i technologii Szymona Czechowicza (1689–1775)*, [w:] *Naukova restavraciâ, istoriâ, sučasist', šlâhi modernizacii: naukovî dopovidî XI Mižnarodnoï naukovo-praktičnoï konferencii, Kiïv, 11–14 veresnâ 2018 roku. Č. 1 [vidpov. za vipusk S. O. Strêl'nikova]*, Nacional'nij Naukovo-Doslîdnij Restavracijnij Centr Ukraïni, Kiïv 2018, s. 157–159.
38. E. Doleżyńska-Sewerniak, J. Karasiński, *Badania stosunków izotopowych ołowiu w próbkach bieli ołowiowej z obrazów Szymona Czechowicza*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta..., cykl II: konferencja naukowa, 21–22 listopada 2019 roku w Toruniu: abstrakty konferencji*, Wydział Sztuk Pięknych, Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2019, s. 13.
39. A. Klisińska-Kopacz, M. Sawczak, R. Jendrzejewski, E. Doleżyńska-Sewerniak, *Rysunki Szymona Czechowicza w świetle nieinwazyjnych badań konserwatorskich*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta..., cykl II: konferencja naukowa, 21–22 listopada 2019 roku w Toruniu: abstrakty konferencji*, Wydział Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2019, s. 7.
40. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Uwagi na temat handlu materiałami artystycznymi na ziemiach polskich w XVII stuleciu*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta..., cykl III: konferencja naukowa, 7–8 listopada 2022 roku w Toruniu: abstrakty konferencji*, Wydział Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2022, s. 20.
41. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Paleta i kolor w malarstwie Szymona Czechowicza oraz twórców jego kręgu*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta..., cykl III: Konferencja naukowa, 7–8 listopada 2022 roku w Toruniu: abstrakty konferencji*, Wydział Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2022, s. 6.
42. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Biel ołowiowa na paletach artystów dziewiętnastowiecznych jako podstawa badań proveniencyjnych*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta..., cykl IV*, Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń (28–30.04.2025).

#### **Wstępy w opracowaniach zbiorowych:**

43. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Wstęp*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta..., t. 1*, red. E. Doleżyńska-Sewerniak, R. Mączyński, Toruń 2020, s. 11–12.
44. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Wstęp*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta..., t. 2*, red. E. Doleżyńska-Sewerniak, R. Mączyński, Toruń 2021, s. 11.

45. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Wstęp*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...*, t. 3, red. E. Doleżyńska-Sewerniak, R. Mączyński, Toruń 2025, s. 9–10.

**5. Wykaz wystąpień na krajowych lub międzynarodowych konferencjach naukowych lub artystycznych, z wyszczególnieniem przedstawionych wykładów na zaproszenie i wykładów plenarnych.**

**Referaty zamawiane:**

UDZIAŁ W KONFERENCJACH NA ZAPROSZENIE INSTYTUCJI ZAGRANICZNYCH

1. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Zagadnienia z zakresu techniki i technologii Szymona Czechowicza (1689–1775)*, referat wygłoszony na XI międzynarodowej konferencji naukowo-praktycznej, *Konserwacja naukowa. Historia, nowoczesność, sposób modernizacji*, Kijów/Ukraina (11–14.09.2018) na zaproszenie Narodowego Centrum Naukowo-Badawczego Ukrainy oraz Polskiej Akademii Nauk w Kijowie.

UDZIAŁ W KONFERENCJACH NA ZAPROSZENIE INSTYTUCJI KRAJOWYCH

2. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Powojenne sgraffita olsztyńskie — dzieła, ich twórcy, inspiracje*, referat wygłoszony na konferencji *Policchromie i sgraffita na fasadach ośrodków staromiejskich odbudowanych po 1945 r. Kreacja i konserwacja*, na zaproszenie Biura Stołecznego Konserwatora Zabytków, Warszawa (24–25.10.2015).

UDZIAŁ W KONFERENCJACH MIĘDZYNARODOWYCH

3. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Painting materials and techniques in Aleksander Gierymski oil painting*, udział w sesji posterowej na konferencji *Conference of Conservators and Restorers*, Czechy/Znojmo (4–6.09.2007).
4. A. Rafalska-Łasocha, M. Grzesiak, E. Doleżyńska-Sewerniak, W. Łasocha, *X-ray powder diffraction in investigations of yellow earth pigments*, udział w sesji posterowej na konferencji *4th Meeting X-ray techniques In investigations of the objects of cultural heritage, Celebrating the 100<sup>th</sup> anniversary of crystal x-ray diffraction*, Kraków/Polska (17–19.05.2012).
5. E. Doleżyńska-Sewerniak, I. Kalembe, *Identification of Prussian blue in the works of Szymon Czechowicz (1698–1775) by the use scanning electron microscope (SEM-EDS) and electron backscattered diffraction (EBSD)*, udział w sesji posterowej na konferencji *5th Meeting X-ray and other techniques in investigations of the objects of cultural heritage Celebrating the International Year of Crystallography and the 650th Anniversary of Jagiellonian University Krakow*, Kraków/Polska (14–17.05.2014).
6. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Raman spectroscopy of the works of Rafał Hadziewicz (1803–1886) from the collection of the National Museum in Kielce*, RAA 2015, udział w sesji posterowej na konferencji *8th Congress on application of raman spectroscopy in art and archeology*, Wrocław/Polska (1–5.09.2015).
7. M. Wiśniewski, E. Doleżyńska-Sewerniak, *Identification of black pigments of the works of Szymon Czechowicz (1689–1775)*, udział w sesji posterowej na konferencji

3rd International Conference on Innovation in Art Research and Technology, Parma/Włochy (26–29.03.2017).

8. E. Doleżyńska-Sewerniak, M. Wiśniewski, *Raman spectroscopy of the works of Szymon Czechowicz (1689–1775)*, referat wygłoszony na konferencji 9th International Congress on the Application of Raman Spectroscopy in Art and Archeology, Évora/Portugalia (24–27.10.2017).
9. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Portrety przypisywane Szymonowi Czechowiczowi w świetle badań konserwatorskich*, referat wygłoszony na konferencji *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, Toruń/Polska (19–20.10.2017).
10. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Warsztat Szymona Czechowicza (1689–1775). Materiały malarskie w twórczości artysty*, udział w sesji posterowej na konferencji *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, Toruń/Polska (19–20.06.2017).
11. E. Doleżyńska-Sewerniak, M. Iwanicka, *Badania obrazów „Święta Elżbieta” autorstwa Szymona Czechowicza, ok. 1750 r., z kościoła pw. Trójcy Przenajświętszej w Tykocinie, wielkoformatowym skanerem fluorescencji rentgenowskiej (makro XRF)*, udział w sesji posterowej na konferencji *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, Toruń/Polska (19–20.06.2017).
12. M. Iwanicka, E. Doleżyńska-Sewerniak, *Badania obrazu „Maria Magdalena pod krzyżem” autorstwa Szymona Czechowicza, ok. 1750 r., z kościoła pw. Trójcy Przenajświętszej w Tykocinie, za pomocą koherencyjnej tomografii optycznej*, udział w sesji posterowej na konferencji *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, Toruń/Polska (19–20.06.2017).
13. E. Doleżyńska-Sewerniak, (a i b) *Wybrane prace błędnie przypisane Szymonowi Czechowiczowi*, udział w sesji posterowej na konferencji *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, Toruń/Polska (19–20.06.2017).
14. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Nieznane prace Szymona Czechowicza*, udział w sesji posterowej na konferencji *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, Toruń/Polska (19–20.06.2017).
15. M. Gołębiowski, E. Doleżyńska-Sewerniak, *Badania spoiw w obrazach Szymona Czechowicza za pomocą chromatografii gazowej sprzężonej ze spektrometrią masową (GC/MS)*, udział w sesji posterowej na konferencji *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, Toruń/Polska (19–20.06.2017).
16. A. Rafalska-Łasocha, M. Grzesiak-Nowak, E. Doleżyńska-Sewerniak, *Badania próbek prac malarskich Szymona Czechowicza za pomocą proszkowej dyfrakcji promieniowania rentgenowskiego (XRPD)*, udział w sesji posterowej na konferencji

*Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, Toruń/Polska (19–20.06.2017).

17. E. Doleżyńska-Sewerniak, M. Wiśniewski, *Raman spectroscopy of the works of Szymon Czechowicz (1689–1775)*, udział w sesji posterowej na konferencji *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, Toruń/Polska (19–20.06.2017).
18. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Zagadnienia z zakresu techniki i technologii Szymona Czechowicza (1689–1775)*, XI międzynarodowa konferencja naukowo-praktyczna, *Konserwacja naukowa. Historia, nowoczesność, sposób modernizacji*, Kijów/Ukraina (11–14.09.2018).
19. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Szymon Czechowicz's palette in the light of interdisciplinary technical investigations*, referat wygłoszony na konferencji *7th Meeting X-ray and other Techniques in Investigations of the Objects of Cultural Heritage*, Kraków (17–19.05.2018).

#### UDZIAŁ W KONFERENCJACH KRAJOWYCH

##### **przed doktoratem:**

20. E. Doleżyńska, *Warsztat malarski w obrazach Aleksandra Gierymskiego*, referat wygłoszony na konferencji *Konserwacja zabytków – studia i praktyka*, V, Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń (20–22.02.2003).
21. B. Rouba, E. Doleżyńska, R. Szelwach, *Problematyka technologiczna i konserwatorska dzieł malarskich Xawerego Dunikowskiego – na przykładzie sześciu obrazów z Muzeum Narodowego w Warszawie (oddział Królikarnia)*, referat wygłoszony na *XVI Spotkania Warsztatowe Konserwatorów Dzieł Sztuki*, Muzeum Narodowe, Warszawa (6.05.2004).
22. E. Doleżyńska, D. L. Wójcik, *Zagadnienia ikonograficzne i technologiczno-konserwatorskie płaskorzeźby „Zabójstwo Abła” z Muzeum Zamkowego w Malborku*, referat wygłoszony na konferencji *Konserwacja zabytków – studia i praktyka*, VI, Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń (26–27.02.2004).
23. E. Doleżyńska, A. Cupa, *Badania obrazów Aleksandra Gierymskiego w bliskiej podczerwieni*, referat wygłoszony na konferencji *Konserwacja zabytków – studia i praktyka*, VII, Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń (09.2005).

##### **po doktoracie:**

24. E. Doleżyńska-Sewerniak, Z. Rozłucka, *Poszukiwanie charakterystycznych cech budowy obrazów olejnych Aleksandra Gierymskiego z zastosowaniem mikroskopii fluorescencyjnej*, udział w sesji posterowej na konferencji *Sztuka konserwacji*, Muzeum Techniki, Warszawa (19–16.05.2008).

25. E. Doleżyńska-Sewerniak, H. Stępień, *Chłopiec niosący snop Aleksandra Gierymskiego w świetle badań historycznych i interdyscyplinarnych badań konserwatorskich*, referat wygłoszony na konferencji *Sztuka konserwacji*, Muzeum Techniki, Warszawa (18.04.2008).
26. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Rysunek wstępny w obrazach olejnych Aleksandra Gierymskiego przedstawiających architekturę*, referat wygłoszony na III konferencji dydaktyczno-naukowej *ARS – Architektura–Urbanizm–Studia*, Wyższa Szkoła Gospodarki, Bydgoszcz (15.01.2008).
27. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Graffiti sztuka ulicy. Wybrane przykłady graffiti toruńskiego*, referat wygłoszony na konferencji IV konferencji dydaktyczno-naukowej *ARS – Architektura–Urbanizm–Studia*, Wyższa Szkoła Gospodarki, Bydgoszcz (15.01.2009).
28. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Problematyka konserwatorska barokowego stropu polichromowanego (1660 r.) w kościele greckokatolickim pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Górowie Iławeckim*, referat wygłoszony na konferencji *Sztuka konserwacji*, Muzeum Techniki, Warszawa (1–3.04.2009).
29. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Konserwacja późnorenesansowych ław kolatorskich z Kościoła pw. Św. Krzyża w Szestnie*, udział w sesji posterowej na konferencji *Sztuka konserwacji*, Muzeum Techniki, Warszawa (1–3.04.2009).
30. E. Doleżyńska-Sewerniak, E. Bożejewicz, *Stolarka okienna z przełomu XIX i XX wieku*, udział w sesji posterowej na konferencji *Sztuka konserwacji*, Muzeum Techniki, Warszawa (21–22.04.2010).
31. E. Doleżyńska-Sewerniak, E. Zygiel, *Materiały artystyczne i konserwatorskie z dawnej Pracowni Konserwacji Malarstwa i Rzeźby Polichromowanej w krakowskich Sukiennicach*, referat wygłoszony na konferencji *Sztuka, rzemiosło, przemysł z XIX i XX wieku. Konserwacja i restauracja*, Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń (18–19.10.2012).
32. A. Rafalska-Łasocha, M. Grzesiak, E. Doleżyńska-Sewerniak, W. Łasocha, *Dyfraktometria proszkowa w badaniach żółtych pigmentów ziemnych*, udział w sesji posterowej na konferencji *54 Konwersatorium krystalograficzne we Wrocławiu*, Wrocław (5–7.07.2012).
33. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Badania autentyczności obrazów przypisywanych Aleksandrowi Gierymskiemu (1850–1901)*, udział w sesji posterowej na konferencji *Analiza chemiczna w ochronie zabytków*, XII, Warszawa (6–7.12.2012).
34. E. Doleżyńska-Sewerniak, *„Matka Boska z Dzieciątkiem” z Białobrzegów w świetle interdyscyplinarnych badań konserwatorskich*, udział w sesji posterowej na konferencji *Analiza chemiczna w ochronie zabytków*, XII, Warszawa (6–7.12.2012).

35. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Analiza składu pigmentowego malarstwa olejnego i akwarelowego Józefa Szermentowskiego*, udział w sesji posterowej na konferencji *Analiza chemiczna w ochronie zabytków*, XII, Warszawa (6–7.12.2012).
36. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Analiza składu pigmentowego malarstwa akwarelowego Józefa Szermentowskiego z lat 1852–1868*, udział w sesji posterowej na konferencji *Sztuka, rzemiosło, przemysł z XIX i XX wieku, Konserwacja i restauracja*, Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń (18–19.10.2012).
37. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Konserwacja chorągwi nagrobnych J.E. Küchenmeistera v. Sternberg z 1686 roku i J.B. v. Wilmsdorfa z 1711 roku z kościoła parafialnego pw. Św. Krzyża w Szestnie*, referat wygłoszony na konferencji *Cywilizacja prowincji Rzeczypospolitej szlacheckiej. Spotkanie II: Nie wszystkich umrę. Pamięć zmarłych w kulturze staropolskiej*, Uniwersytet Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz (17–18.09.2013).
38. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Wstępne, nieniszczące badania materiałów rysunkowych użytych w szkicach Szymona Czechowicza (1698–1775)*, udział w sesji posterowej na konferencji *Analiza chemiczna w ochronie zabytków*, XIII, Muzeum Techniki, Warszawa (5–6.12.2013).
39. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Wstępne badania palety Szymona Czechowicza (1698–1775) za pomocą techniki fałszywych kolorów, energodispersyjnej mikroanalizy rentgenowskiej z zastosowaniem mikrosondy elektronowej (SEM-EDS) i przenośnego spektrometru XRF* udział w sesji posterowej na konferencji *Analiza chemiczna w ochronie zabytków*, XIII, Warszawa (5–6.12.2013).
40. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Dekoracje fasad Starego Miasta w Olsztynie po II wojnie światowej*, referat wygłoszony na konferencji *Kolor w architekturze historycznej, cykl I: Wiek XIX i XX*, UKW, Bydgoszcz (18–19.09.2014).
41. E. Doleżyńska-Sewerniak, A. Klisińska-Kopacz, J. Czop, E. Zygier, P. Frączek, *Paleta Rafała Hadziewicza (1803–1886) na podstawie badań prac artysty z kolekcji Muzeum Narodowego w Krakowie i Kielcach*, referat wygłoszony na konferencji *Analiza chemiczna w ochronie zabytków*, Warszawa (04–05.10.2015).
42. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Powojenne sgraffita olsztyńskie — dzieła, ich twórcy, inspiracje*, referat wygłoszony na konferencji *Policromie i sgraffita na fasadach ośrodków staromiejskich odbudowanych po 1945 r. Kreacja i konserwacja*, Warszawa (24–25.10.2015).
43. E. Doleżyńska-Sewerniak, M. Sawczak, R. Jędrzejewski, *Wstępne badania palety czołowych polskich malarzy tworzących w XVIII wieku, związanych z warsztatem Szymona Czechowicza, z wykorzystaniem przenośnego aparatu XRF*, udział w sesji posterowej na konferencji *Analiza chemiczna w ochronie zabytków*, XVII, Warszawa (7–8.12.2017).
44. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Wybrane zagadnienia z zakresu techniki i technologii malarstwa Szymona Czechowicza*, referat wygłoszony na konferencji *Wokół*

*zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...*, cykl I, Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń (19–21.10.2017).

45. E. Zygier, E. Doleżyńska-Sewerniak, J. Czop, A. Klisińska-Kopacz, M. Misztal, *Twórczość portretowa Rafała Hadziewicza (1803–1886) w świetle badań konserwatorskich*, referat wygłoszony na konferencji *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...*, cykl I, Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń (19–21.10.2017).
46. E. Doleżyńska-Sewerniak, A. Klisińska-Kopacz, M. Sawczak, R. Jendrzejewski, *Rysunki Szymona Czechowicza w świetle nieinwazyjnych badań konserwatorskich*, referat wygłoszony na konferencji *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...*, cykl II, Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń (21–22.11.2019).
47. E. Doleżyńska-Sewerniak, J. Karasiński, *Badania stosunków izotopowych ołowiu w próbkach bieli ołowiowej z obrazów Szymona Czechowicza*, referat wygłoszony na konferencji *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...*, cykl II, Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń (21–22.11.2019).
48. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Paleta i kolor w malarstwie Szymona Czechowicza oraz twórców jego kręgu*, referat wygłoszony na konferencji: *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...*, cykl III, Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń (7–8.11.2022).
49. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Uwagi na temat handlu materiałami artystycznymi na ziemiach polskich w XVII stuleciu*, referat wygłoszony na konferencji *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...*, cykl III, Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń (7–8.11.2022).
50. E. Doleżyńska-Sewerniak, *Biel ołowiowa na paletach artystów dziewiętnastowiecznych jako podstawa badań proveniencyjnych*, referat wygłoszony na konferencji *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...*, cykl III, Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń (28–30.04.2025).

#### **Wykłady popularyzujące naukę, kulturę oraz sztukę:**

51. XVII Toruński Festiwal Książki, spotkanie autorskie i promocja książki *Materiały malarskie i technika w obrazach olejnych Aleksandra Gierymskiego*, Muzeum Okręgowe, Toruń (19.10.2011).
52. Wykład *Aleksander Gierymski — życie, sztuka, warsztat malarski*, Biblioteka Główna Uniwersytetu Kazimierz Wielkiego, Bydgoszcz (20.05.2014).
53. Wykład *Unikalna architektura — dekoracje fasad Olsztyna po II wojnie światowej*, Bydgoski Festiwal Nauki, Bydgoszcz (29.05.2014).
54. Wykład *Falszerstwa dzieł sztuki* w ramach Drzwi Otwartych Wydziału Nauk Historycznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń (22.03.2017).

55. Wykład *Falszerstwa dzieł sztuki* w ramach Drzwi Otwartych Wydziału Nauk Historycznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń (19.03.2019).

**6. Wykaz udziału w komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji krajowych lub międzynarodowych, z podaniem pełnionej funkcji.**

**Konferencje międzynarodowe:**

1. *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*. Kierownicy naukowcy: dr hab. Ryszard Mączyński, prof. UMK oraz dr Ewa Doleżyńska-Sewerniak, pozostali członkowie Komitetu organizacyjnego: prof. dr hab. Irena Kossowska, dr Katarzyna Krupska, dr Przemysław Waszak, dr Emilia Ziółkowska. Główny organizator: dr Ewa Doleżyńska-Sewerniak. Jednostka organizująca: Katedra Historii Sztuki i Kultury Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń (22–06.2017).

**Konferencje krajowe:**

2. Organizacja konferencji *Kolor w architekturze historycznej, cykl I: XIX, XX wiek*. Główny organizator i pomysłodawca: dr Ewa Doleżyńska-Sewerniak, pozostali członkowie Komitetu organizacyjnego: dr hab. Aleksander Jankowski, dr Barbra Gawęcka. Jednostka organizująca: Wydział Historyczny Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz (08–09.2014).
3. *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta..., cykl I*. Kierownicy naukowcy: dr hab. Ryszard Mączyński, prof. UMK, dr Ewa Doleżyńska-Sewerniak; pomysłodawca i główny organizator: dr Ewa Doleżyńska-Sewerniak, pozostali członkowie Komitetu organizacyjnego: dr hab. Irena Dżurkowska-Kossowska, prof. UMK, dr hab. Jacek Tylicki, prof. UMK, dr Katarzyna Krupska, dr Emilia Ziółkowska, mgr Monika Stecyk. Jednostka organizująca: Katedra Historii Sztuki i Kultury Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń (19–10.2017).
4. *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta..., cykl II*. Kierownik naukowy, pomysłodawca i główny organizator: dr Ewa Doleżyńska-Sewerniak, pozostali członkowie Komitetu organizacyjnego: dr hab. Ryszard Mączyński, prof. UMK; prof. dr hab. Jan Wiktor Sienkiewicz; prof. dr hab. Irena Dżurkowska-Kossowska; dr hab. Jacek Tylicki, prof. UMK; dr Katarzyna Krupska; dr Emilia Ziółkowska; mgr Szymon Owsiański. Jednostka organizująca: Katedra Historii Sztuki i Kultury Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń (21–22.11.2019).
5. *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta..., cykl III*. Kierownik naukowy, pomysłodawca i główny organizator: dr Ewa Doleżyńska-Sewerniak, pozostali członkowie Komitetu organizacyjnego: dr hab. Ryszard Mączyński, prof. UMK; prof. dr hab. Jan Wiktor Sienkiewicz; prof. dr hab. Irena Dżurkowska-Kossowska; dr hab. Jacek Tylicki, prof. UMK; dr Emilia Ziółkowska; dr Przemysław Waszak. Jednostka organizująca: Katedra Historii Sztuki i Kultury Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń (7–8.11.2022).

6. *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...*, cykl IV. Kierownik naukowy, pomysłodawca i główny organizator: dr Ewa Doleżyńska-Sewerniak, pozostali członkowie Komitetu organizacyjnego: dr hab. Ryszard Mączyński, prof. UMK; prof. dr hab. Jan Wiktor Sienkiewicz; prof. dr hab. Irena Dżurkowska-Kossowska; dr hab. Jacek Tylicki, prof. UMK; dr Emilia Ziółkowska-Ganc; dr Przemysław Waszak, dr Magdalena Maciudzińska-Kamczycka. Jednostka organizująca: Katedra Historii Sztuki i Kultury Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Katedra Historii Sztuki XX wieku w Europie Środkowej i na Emigracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika Toruń (28–30.04.2024).
7. **Wykaz uczestnictwa w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych, z podziałem na projekty zrealizowane i będące w toku realizacji, oraz z uwzględnieniem informacji o pełnionej funkcji w ramach prac zespołów.**

**przed doktoratem:**

1. Grant KBN (badania własne) pt. *Zagadnienia techniki i technologii malarstwa Aleksandra Gierymskiego*, 2004–2006, nr H01E 030 28. Kierownik projektu mgr E. Doleżyńska.

**po doktoracie:**

2. Grant wewnętrzny UKW w Bydgoszczy (badania własne) pt. *Badania palety autora barokowego stropu w dawnym kościele ewangelickim (obecnie cerkwi obrządku grekokatolickiego pw. Podwyższenia Krzyża Świętego) w Górowie Iławeckim*, 2010. Kierownik projektu dr E. Doleżyńska-Sewerniak.
3. Grant wewnętrzny UKW w Bydgoszczy (badania własne) pt. *Zagadnienia techniki i technologii malarstwa Józefa Szermentowskiego*, 2012 Kierownik projektu dr E. Doleżyńska-Sewerniak.
4. Grant Narodowego Centrum Nauki pt. *Warsztat Szymona Czechowicza (1689–1775). Materiały malarskie i technika w twórczości artysty*. Kierownik projektu dr E. Doleżyńska-Sewerniak, 2014–2017.
5. Projekt Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego pt. *Dokumentacja i badania obrazów przypisywanych Szymonowi Czechowiczowi z lwowskich zbiorów muzealnych*, w ramach programu „Ochrona polskiego dziedzictwa kulturowego za granicą”, główny wykonawca dr E. Doleżyńska-Sewerniak, 2018–2019, realizacja z ramienia Fundacji Amicus Universitatis Nicolai Copernici.
6. Projekt Polskiego Konsorcjum dla Badań nad Dziedzictwem Kulturowym W-RIHS.pl pt. *Warsztat artysty malarza w Rzeczypospolitej w dobie późnego baroku: spoiwa malarskie*. Kierownik: dr E. Doleżyńska-Sewerniak; koordynator, kierownik naukowy dr B. Łydzba-Kopczyńska, Uniwersytet Wrocławski, 2020.

7. Stypendium Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego dla osób zajmujących się twórczością artystyczną, upowszechnianiem kultury i opieką nad zabytkami w 2021 r. na realizację tematu *Warsztat artysty malarza w Rzeczypospolitej w XVIII wieku: paleta*.
8. Projekt konkursu „Inicjatywa Doskonałości – Debiuty” (IV edycja) pt. „Preliminary research on the use of lead isotope ratio analyses in dating of paintings” w ramach programu „Inicjatywa doskonałości – uczelnia badawcza” (IDUB), 2024.
- 8. Wykaz członkostwa w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych wraz z informacją o pełnionych funkcjach.**
  1. Stowarzyszenie Konserwatorów Zabytków (oddział w Toruniu) – członek.
- 9. Wykaz staży w instytucjach naukowych lub artystycznych, w tym zagranicznych, z podaniem miejsca, terminu, czasu trwania stażu i jego charakteru.**
  1. 1999 rok – staż w pracowni włoskiego konserwatora Bruno Vittorini w Urbino we Włoszech.
- 10. Wykaz recenzowanych prac naukowych lub artystycznych, w szczególności publikowanych w czasopiśmie międzynarodowych.**
  1. Recenzja wydawnicza katalogu wystawy organizowanej przez Muzeum Narodowe w Krakowie pt. *Sławny – nieznany? Maksymilian Gierymski: dzieła – inspiracje – recepcja* [Famous, but Unknown? Maksymilian Gierymski: works – inspiration – reception], 25.04–10.07.2014, Exhibition Catalogue National Museum, Kraków April 25th–August 10th 2014, Kraków 2014.
  2. Recenzja wydawnicza artykułu *Obraz „Ruiny willi rzymskiej” Henryka Siemiradzkiego w świetle ostatnich badań* dla kwartalnika „Ochrona Zabytków”, wydawanego przez Narodowy Instytut Dziedzictwa, Warszawa 2014.
  3. Recenzja wydawnicza artykułu pt. *Analiza technologii malarskiej Maksymiliana Gierymskiego z wykorzystaniem nieinwazyjnych technik badawczych* dla rocznika „Opuscula Musealia”, wydawanego przez Uniwersytet Jagielloński, Kraków 2015.
  4. Recenzja wydawnicza artykułu *„Chłopiec z fujarką” Wojciecha Weissa* dla kwartalnika „Ochrona Zabytków”, wydawanego przez Narodowy Instytut Dziedzictwa, Warszawa 2015.
  5. Recenzja wydawnicza artykułu *„Przysięga Tadeusza Kościuszki” – obraz Michała Stachowicza z dekoracji katafalku przywódcy insurekcji – analiza i konserwacja dzieła* dla czasopisma naukowego „Rozprawy Muzeum Narodowego w Krakowie”, wydawanego przez Muzeum Narodowe, Kraków 2017.

6. Recenzja wydawnicza artykułu *Colour Fragmentation Measurement in a Historic Area: Using Shanghai Old Town as an Example* dla czasopisma naukowego „Color Research and its Application”, wydawanego przez międzynarodowe wydawnictwo Wiley Periodicals, LLC, 2019.
7. Recenzja wydawnicza artykułu *Comparison Between Colorimetry and Sensory Panel in Studying Similarity Between Roman and Integration Bricks, Assisted by multivariate Data Treatment* dla czasopisma naukowego „Studies in Conservation”, wydawanego przez międzynarodowe wydawnictwo Taylor & Francis, 2019.
8. Recenzja wydawnicza artykułu *Analysis of red chalk drawings from the workshop of Giovanni Battista Piranesi using fiber optics reflectance spectroscopy* dla czasopisma naukowego „Heritage Science”, wydawanego przez międzynarodowe wydawnictwo Springer, 2021.
9. Recenzje prac licencjackich i magisterskich studentów Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w roku akademickim 2022/2023; 2024/2025.

#### **11. Wykaz udziału w zespołach badawczych, realizujących projekty inne niż określone w pkt II.9.**

1. Współpraca z Laboratorium Analiz i Nieniszczących Badań Obiektów Zabytkowych (LANBOZ) Muzeum Narodowego w Krakowie (A. Klisińska-Kopacz, J. Czop, E. Zygier, P. Frączek) oraz Muzeum Narodowym w Kielcach (M. Miształ) w ramach badań nad warsztatem Rafała Hadziewiczza.

#### **12. Wykaz uczestnictwa w zespołach oceniających wnioski o finansowanie badań, wnioski o przyznanie nagród naukowych, wnioski w innych konkursach mających charakter naukowy lub dydaktyczny.**

1. Ekspert zewnętrzny Narodowego Centrum Nauki w konkursie OPUS, 2012.
2. Członek kapituły nagrody im. prof. J. Puciata-Pawłowskiej, przyznawanej na Wydziale Sztuk Pięknych UMK, na kierunkach nauczania prowadzonych w ramach Dyscypliny Nauki o Sztuce, Toruń, 2020.

### **III. WSPÓLPRA Z OTOCZENIEM SPOŁECZNYM I GOSPODARCZYM.**

#### **1. Wykaz wykonanych ekspertyz lub innych opracowań wykonanych na zamówienie instytucji publicznych lub przedsiębiorców.**

1. Badania historycznej kolorystyki, programy prac konserwatorskich oraz wytyczne konserwatorskie kilkuset obiektów architektury i detalu architektonicznego, głównie elewacji i historycznych stolarek budynków powstałych od XVIII do połowy XX wieku w następujących miejscowościach: Warszawa, Olsztyn, Bydgoszcz, Konstancin Jeziorna, Inowrocław, Mrągowo, Kętrzyn, Lidzbark Warmiński, Iława, Barczewo,

Biesal, Biskupiec, Górowo Iławeckie, Jegławki, Jeziorany, Korsze, Miłomłyn, Nowe Miasto Lubawskie, Orlów, Orneta, Pieniężno, Reszel i Ryn. Badania wystroju plastycznego wnętrz kościołów (Kętrzyn, Iława, Rańsk, Orlów, Szestno, Łabędnik), elewacji ratuszy (Olsztynek, Kętrzyn), Urzędu Miasta w Inowrocławiu, pierwszej pracowni artystycznej w Olsztynie, elewacji i wnętrza kinoteatru w Iławie, elewacji kina Polonia w Olsztynie, Teatru Rampa w Warszawie, Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej w Olsztynie, Biblioteki Miejskiej w Biskupcu, Domu Małego Dziecka im. ks. G. P. Baudouina w Warszawie, elewacji i wnętrza szkół (Iława, Olsztyn, Orneta, Bartoszyce, Warszawa), budynków pałacowych i dworskich (Miłomłyn, Jegławki, Nerwiki, Rutkowice), elewacji budynków koszarowych (Olsztyn, Kętrzyn, Szczętno), dworców (Kętrzyn), szpitali (Olsztyn, Mrągowo, Warszawa), leśniczówek (Duży Kamień, Olsztyn), hoteli (Bydgoszcz, Lidzbark Warmiński), sądów (Mrągowo), stajni oraz wnętrza żydowskich domów modlitwy (Warszawa). Badania i dokumentacje wykonywałam w latach 2007–2025, na zlecenie: Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Olsztynie, Miejskiego Konserwatora Zabytków w Olsztynie, Miasta Stołecznego Warszawy (Stołecznego Konserwatora Zabytków), wspólnot mieszkaniowych, przedsiębiorstw budowlanych i architektonicznych oraz parafii rzymskokatolickich, 2007–2025.

2. Karty ewidencyjne zabytków ruchomych – trzech krucyfiksów (późnogotyckiego, powstałego w XVII w. i powstałego po 1787 r.) z kapliczki przydrożnej w Barczewie (woj. warmińsko-mazurskie) (wraz z mgr Lidią Gerc), 2010.
3. Badania fizyko-chemiczne rzeźby gotyckiej, figury Chrystusa, Mistrza Toruńskiej Pięknej Madonny (ok. 1400 r.) z Muzeum Zamkowego w Malborku, na zlecenie Muzeum Zamkowego w Malborku, 2006.
4. Badania nieniszczące predelli autorstwa Bornowsky'ego z kościoła w Lichnowach (XIX w.) na zlecenie M. Arts Konserwacja Dzieł Sztuki Marta Skowrońska-Szczęsny, Toruń, 2007.
5. Badania stratygraficzne oraz analiza składu chemicznego polichromii rzeźby gotyckiej Matki Boskiej z Mątowych, Toruń, 2020.
6. Badania nieniszczące (UV, IR, CIR) dziewiętnastu XVIII-wiecznych obrazów z galerii malarstwa obcego Muzeum Narodowego we Wrocławiu, na prośbę Muzeum Narodowego we Wrocławiu, 2010–2011.
7. Analiza składu pigmentowego malowidła ściennego (z lat 20., 30. XX w.) autorstwa Leona i Władysława Drapiewskich z kościoła pw. św. Wawrzyńca w Nakle (woj. kujawsko-pomorskie), na zlecenie M. Arts Konserwacja Dzieł Sztuki Marta Skowrońska-Szczęsny, Toruń, 2010.
8. Badania w technice *falszywych kolorów* drzeworytu przedstawiającego *Damę w stroju z epoki Ming z dwoma chłopcami* z późnego okresu Qianlong (lata 1765–1795) oraz drzeworytu przedstawiającego *Damę w stroju z epoki Ming z dwoma chłopcami* (z 1893 r.) z Muzeum-Pałacu w Wilanowie, 2011.

9. Ekspertyzy dwóch obrazów sygnowanych nazwiskiem J. Pokhitonov: *Scena w stajni I* oraz *Scena w stajni II*, w celu wywozu ich za granicę, na zlecenie Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Gdańsku, 2018.
10. Ekspertyzy i opinie weryfikujące autentyczność obrazów przypisywanych Aleksandrowi Gierymskiemu, na zlecenie właścicieli obrazów oraz Prokuratury Rejonowej w Krakowie, 2006–2025.
11. Dokumentacja i badania 48 obrazów Szymona Czechowicza z lwowskich zbiorów muzealnych, 2019.

## **2. Wykaz udziału w zespołach eksperckich lub konkursowych.**

1. Uprawnienia Rzecznawcy Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w zakresie Ochrony Zabytków na lata 2015–2018.
2. Członek kapituły nagrody im. prof. J. Puciata-Pawłowskiej w 2020 r., przyznawanej na Wydziale Sztuk Pięknych UMK, na kierunkach nauczania prowadzonych w ramach Dyscypliny Nauki o Sztuce.

## **3. Wykaz projektów artystycznych realizowanych ze środowiskami pozaartystycznymi.**

### **Wybrane realizacje konserwatorskie:**

1. Konserwacja obrazów olejnych anonimowych twórców, ram, oleodruków, dewocjonaliów oraz mebli, będących własnością głównie osób prywatnych oraz parafii rzymskokatolickich (XVIII–XIX w) – kilkadziesiąt realizacji, 2007–2020.
2. Konserwacja obrazu autorstwa Jerzego Kossaka *Zima* (ok. 1940, ol. tektura), 2007.
3. Konserwacja obrazu na tekturze autorstwa Juliusza Słabiaka *Wesele na wsi* (ok. 1950, ol. tektura), 2007.
4. Konserwacja obrazu Albrechta Adama *Scena w stajni* (1822, ol. na desce), na zlecenie Muzeum Zamkowego w Malborku, 2007.
5. Konserwacja płaskorzeźby polichromowanej *Zabójstwo Abła* (XVI w.), na zlecenie Muzeum Zamkowego w Malborku, 2007.
6. Konserwacja portretu mężczyzny autorstwa Ludwika Konarzewskiego (pocz. XX w., ol. płótno), 2007.
7. Konserwacja portretu kobiety autorstwa Ludwika Konarzewskiego (pocz. XX w., ol. płótno), 2007.

8. Konserwacja świadków polichromii ściennych wystroju plastycznego zabytkowego budynku kinoteatru w Iławie (XIX/XX w.), 2007.
9. Transfery malowideł ściennych (XIX w.) w zespole pałacowym we wsi Bogatyńskie (wraz z mgr K. Krawcewicz), 2007.
10. Rekonstrukcje 4 postaci ewangelistów (4 sceny) na barokowym stropie drewnianym, polichromowanym, dawnej cerkwi grekokatolickiej w Górowie Iławeckim (woj. warmińsko-mazurskie), 2007.
11. Konserwacja obrazu *Wręczenie kluczy św. Piotrowi* (XVIII w., ol. płótno) z kościoła parafialnego pw. Św. Trójcy w Białobrzegach (woj. mazowieckie), 2008.
12. Konserwacja obrazu *Św. Marek* (XVIII w., ol. płótno) z kościoła parafialnego pw. Św. Trójcy w Białobrzegach (woj. mazowieckie), 2008.
13. Konserwacja późnorenesansowych ław kolatorskich z kościoła parafialnego pw. Św. Krzyża w Szestnie (woj. warmińsko-mazurskie), 2008.
14. Konserwacja chorągwi nagrobnej J. E. Küchenmeistera v. Sternberga (1686) z kościoła parafialnego pw. Św. Krzyża w Szestnie (woj. warmińsko-mazurskie), 2010.
15. Konserwacja chorągwi nagrobnej J. B. v. Wilmsdorfa (1711) z kościoła parafialnego pw. Św. Krzyża w Szestnie (woj. warmińsko-mazurskie), 2010.
16. Konserwacja i dokumentacja konserwatorska późnogotyckiego krucyfiksu z kapliczki przydrożnej w Barczewie (woj. warmińsko-mazurskie), 2010.
17. Konserwacja i dokumentacja konserwatorska krucyfiksu (XVII w.) z kapliczki przydrożnej w Barczewie (woj. warmińsko-mazurskie), 2010.
18. Konserwacja i dokumentacja konserwatorska krucyfiksu (1787) z kapliczki przydrożnej w Barczewie (woj. warmińsko-mazurskie), 2010.
19. Konserwacja obrazu tablicowego przedstawiającego Matkę Boską z Dzieciątkiem (1513?) z kościoła pw. Trójcy Świętej w Białobrzegach (woj. mazowieckie), 2010–2013.
20. Konserwacja rzeźby św. Mikołaja (poł. XVIII w.) z kościoła pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Czarnem (woj. pomorskie), 2011.
21. Konserwacja krucyfiksu (XVIII w.) z kościoła pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Czarnem (woj. pomorskie), 2011.
22. Konserwacja barokowego stropu polichromowanego (XVII w.) kruchty kościoła parafialnego pw. Św. Krzyża w Szestnie (woj. warmińsko-mazurskie), 2011–2012.

23. Konserwacja polichromowanej stolarki (XVII w.) kruchty kościoła parafialnego pw. Św. Krzyża w Szestnie (woj. warmińsko-mazurskie), 2011–2012.
24. Konserwacja polichromowanego konfesjonálu (XVII w.) z kościoła parafialnego pw. Św. Krzyża w Szestnie (woj. warmińsko-mazurskie), 2011–2012.
25. Konserwacja feretronu (XVIII w.) z kościoła pw. św. Anny w Przechlewie (woj. pomorskie), 2011.
26. Konserwacja obrazu *Św. Nepomucen* (XVIII w.) z kościoła pw. św. Anny w Przechlewie (woj. pomorskie), 2011.
27. Konserwacja malowidła na stropie, przedstawiającego scenę *Wniebowzięcia* (XVIII w.) w kościele pw. św. Anny w Przechlewie (woj. pomorskie), 2011.
28. Konserwacja 14 stacji Drogi Krzyżowej (kn. XIX w.) (ol. drewno) z Kościoła pw. św. Jana Chrzciciela w Biskupcu Reszelskim (podwykonawstwo dla firmy Ars Renovo Konserwacja Zabytków), 2015.
29. Transfer pozostałości malowideł ściennych (XX w.) pomieszczenia mieszkalnego zabytkowej kamienicy przy ul. Żąbkowskiej 6 w Warszawie, 2023.

**Kopie obrazów (lata 2007–2020) m.in.:**

30. Aleksander Gierymski, *Brama na Starym Mieście*, zlecenie prywatne;
31. Willem Kalf, *Martwa natura*, zlecenie prywatne;
32. Giovanni Bellini, *Doża Wenecji*, zlecenie prywatne;
33. Pieter Bruegel, *Kuszenie św. Antoniego*, zlecenie prywatne;
34. Hieronim Bosch, *Św. Jan Chrzciciel na pustyni*, zlecenie prywatne;
35. Michelangelo Merisi da Caravaggio, *Chłopiec z koszem owoców*, zlecenie prywatne;
36. Władysław Chełmoński, *Zaprzęg*, zlecenie prywatne;
37. Alfons Karpiński, *Nagietki*, zlecenie prywatne;
38. Maria Anto, *Pejzaż dla TK*, zlecenie prywatne;
39. Władysław Ślewiński, *Martwa natura z dzbanem i jabłkami*, zlecenie prywatne;
40. Salvador Dali, *Trwałość pamięci*, zlecenie prywatne;
41. Claude Monet, *Martwa natura z melonem*, zlecenie prywatne;
42. Fra Angelico, *Zwiastowanie*, zlecenie prywatne;
43. Sandro Botticelli, *Zwiastowanie*, zlecenie prywatne;
44. Kopia obrazu *Św. Józef z parafii św. Apostołów Piotra i Pawła w Przybyszewie*, zlecenie proboszcza (na prezent dla kardynała Józefa Glempa);
45. Kopie malarstwa tablicowego gotyckiego i wiele innych.

Organizacja i współorganizacja wystaw:

46. Wystawa plakatów prezentujących rezultaty badań konserwatorskich nad twórczością Szymona Czechowicza, finalizująca projekt NCN, towarzysząca międzynarodowej sesji naukowej pt. *Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów*, Toruń/Polska (Biblioteka UMK 19–20.06.2017).
47. Wystawa „In Memoriam/w rocznicę śmierci 1942–2024/ Malarstwo Zdzisława Doleżyńskiego”, Białobrzesskie Centrum Kultury: „Białe Brzegi” (07–30.06.2025).

#### IV. DANE NAUKOMETRYCZNE (wg Academia.edu).

1. **Impact Factor** (w dziedzinach i dyscyplinach, w których parametr ten jest powszechnie używany jako wskaźnik naukometryczny): **8.542**
2. **Liczba cytowań publikacji wnioskodawcy (bez autocytowań)**: wg bazy Academia.edu: **65**, wg bazy Google Scholar: **48**, wg bazy Scopus: **31**, wg bazy Web of Science Core Collection: **24**.
3. **Indeks Hirscha**: wg bazy Google Scholar: **5**, wg bazy Scopus: **4**, wg bazy **Web of Science**: **3**.

Informacje zawarte w pkt. IV powinny wskazywać również na bazę danych, na podstawie której zostały podane.

Przy wyborze tej bazy należy zwracać uwagę na specyfikę dziedziny i dyscypliny naukowej, w której kandydat ubiega się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Rada Doskonałości Naukowej informuje, że podawanie danych naukometrycznych – w opinii Rady Doskonałości Naukowej – jest wskazane i zalecane, wynika to także ze stosowanej powszechnie praktyki przez samych kandydatów ubiegających się o awans naukowy. Należy jednak podkreślić, że podane we wnioskach o wszczęcie postępowania awansowego dane naukometryczne nie mogą stanowić kryterium oceny dorobku naukowego Kandydata dla podmiotów doktoryzujących, habilitujących oraz samej Rady Doskonałości Naukowej, organów prowadzących postępowania w sprawie nadania stopnia lub tytułu. Zadaniem tych organów jest przede wszystkim ocena ekspercka dorobku naukowego Kandydata ubiegającego się o awans naukowy, zaś decyzja o nadaniu stopnia lub tytułu nie powinna być uzależniona od podania tych danych.

*Ewa Doleżyńska-Serwicka*

.....  
(podpis wnioskodawcy)